

SPEJDERNES MAGASIN

APRIL
1925

Axel Mathiesen

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.
NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.
NEFA — Lygten for Scouts.
A/s NEFA

Wolthersgade 11 — Telefon Amager 1858.

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske
Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske.
Se altid efter at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s Mærke.
Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter.

Dansk Selskabsfodtøj.

Dansk Hjemmefodtøj.

Kr. 1.45

Bovril for Spejdere

Tag altid en lille Fla-
ske Bovril med paa Tu-
ren, blot en halv The-
skefuld og lidt Salt til
en Kop kogende Vand.

Bovril giver Kræfter
da den bestaar af Iutter Vitamioer.

en gros
Robert Rex, Kbhvn. K.

Refleksglas FLEDELIUS

Garanti for Holdbarhed

Katteøje 3 Kr. til Cykler 3 Kr.
3 Kr. 3 Kr. 3 Kr.

Udført i Kobber og Nysølv Refleksskaal.
Gennemfarvet uforgængelig Linse.
Kan skilles ad og pudses.

Er Dansk Arbejde, rustet ikke. Absolut fordelagtigste „Katteøje“.
Forlang det hos Deres Cyklehandler.

HAMLET

og Sterling Cycler i nyeste Modeller
og Udførelse samt Cycledele og Mo-
torcycledele af enhver Art.

Katteøjne

i de autoriserede Modeller føres
stadig i rigt Udvalg.

Københavns Idrætsforretning.

Gothersgade 53.

(Belysningsmønsters Bygning).

Telefon 1435.

Reserveret

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8.

Telefon: Byen 8762.

KØBENHAVN K.

Paa Vej til Lejren provianterer vi hos

KNUD KIÆR

KOLONIAL- OG DELIKATESSEHANDEL
63, FREDERIKSBORGVEJ 63. SØBORG

NB. 10 pCt. Rabat til Spejdere i Uniform.

KØB „NORDISK
SPEJDESPORT“

Schous Mokka Kaffe-tilsætning S.

¹/_s Kaffesurrogatfabriken Skandia

Amerikas bedste Tandpasta hedder

KOLYNOS

Ortelle Prevallus tilsendes fra Hoveddepotet P. Siegmundfelt, Stormgade 8, København B.

ENGELSK
Undervisning & Oversættelse
Sigrid Enghardt
kgl. edsv. Translator og Tolk
Tordenskjoldsgade 18 Tlf. Byen 7102

1ste Klasses Kød
Daglig friskslagtede Varer af
1. Kl.s Kreaturer
W. Jochumsen & Co.
Jernbanegade 15 - Kolding - Tlf. 552

IND- HOLD

Nr. 7 1925

Omslagstegning af Axel Mathiesen.

Om Recitation	1
Lejrbaalet.	2
Det hemmelighedsfulde Brev	6
Hvordan man laver en Kliché.	8
En Bog for Spejdere . . .	9
Danske Troppe	10
Ha! Ha!	11
Guitarspil og Lejrbaal . .	12
Maanedens Interview . .	13
Der er et yndigt Land. .	14
»Kastor«	16
Lejrbaal.	18
Sct. Georg-Dag.	19
Søspejderne	20
Redaktøren.	22
Om Kurvefletning. . . .	24
»Paa Kryds og tværs« . .	25
Fra Divisionerne	26
Smil.	28

HANSON NY ØSTERGADE 2
STAMPFABRIK
TELF. 354. & BYEN 8066.
Signeter - Dørplader - Haandtrykkerier
Brændejern - Numeratorer - Perforører
 Laase og Nøgler
Ny Østergade 2

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen,
naar De kober Søbe!
Dette morsomme lille Mærke
er Garantien for, at de faar
den rette
Worning & Petersens
Xeroformsøbe.
Overalt - over alt!

Opladning
af Radio Akkumulatore og Bil Akku-
mulatore hurtigt og billigt.
S. Aa. Eliassen Helgolandsg. 19, C. 10185

GEORGE MATHIEU
FOTOGRAFISK ATELIER
Chr. d. IX Gade 10.
Hj. af Gothersgade.
forhen Hoffotograf Sonne's Ateller.
1. Kl. Arbejde. 20 pCt. til Spejderne.

FOTO-ARTIKLER
Enhver Spejder bør have
et Kamera.
Største Udvalg. Gratis Vejledning.
A. LYKKEBERG
Østergade 37. Telf. 10769

C. V. STEENSTRUP
KNABROSTRÆDE 12
KØBENHAVN K.
TELEFON: CENTRAL 4854
TELEGRAM-ADR.: APOLLOLYRE.

Stort Lager haves altid af
alle Musik-Instrumenter
for **Spejder-Orkestre.**
Reparationer udføres.

Foran Lejræsønen.

Det har holdt haardt. Det har taget nogle Aar at faa et Sted herhjemme, hvor det var muligt at faa alt hvad der overhovedet horte med til Camping. Endelig har vi det. Jeg siger det ikke for at rose mig selv, men fordi jeg finder det af Vigtighed at understrege, at en Nødstilstand er afhjulpel.

I dette Øjeblik staar vi foran Lejræsønen 1925, og alt tyder paa, at det bliver den største Lejræsønen vi nogensinde har haft. Hvad vilde være naturligere end at give Jer et Overblik over de tekniske Fremskridt som i dette Øjeblik staar til Jeres Raadighed paa Lejrømrødet. Men hvordan skal jeg bære mig af med det. Hvis jeg begyndte i Dag, vilde vi jo ikke blive færdige for til Juleaften. Jeg har derfor sørget for

¹⁾ at Lejr- og Spejderhuset har indtaget hele 1ste Salen under sin Virksomhed og indrettet en permanent Udstilling af Lejrudstyr. Kom og aflæg den et Besøg.

²⁾ at Lembecke har skrevet en helt ny Bog om moderne Lejrliv »(Sommerlejr)«. Den vil kunne faas i Spejdernes Boghandel allerede de første Dage i April. Skriv efter den.

³⁾ Endelig har jeg lavet en helt ny (gul) Sommerprislister 1925. I behøver blot at skrive efter den.

Med alt dette Materiale i Haanden er jeg sikker paa, at I vil kunne gaa Lejræsønen vel forberedt i Møde — at forberede sig, det er alt i denne Verden. Der er ingen af os, der vinder noget Slag uden at have organiseret Sejren.

Her er ikke megen Plads igen men lad mig blot denne Gang henlede Jeres Opmærksomhed paa to af de nye Ting vi har indført, og som jeg er sikker paa vil vinde Jeres Bifald.

Marbleøksen — Økseshovedet er fastgjort saa der ikke er nogen Mulighed for at det kan falde af. Den er af bedste Staal. Den har en dejlig svejet Hicoryskaft.

Kampkook Panden en stor aflang firkantet Pande (let) med ombojelig Haandtag. Der kan være en dejlig Masse Bøffer paa den og det er i det hele taget en enestaaende Pande for en Patrulje.

Næste Gang skal I høre om noget mere.

Jeres sorte Bjørn.

Det eneste

Specialmagasin i Lejrudstyr

Lembckes Friluftstudstyr

Lejr- og Spejderhuset aabner en permanent Lejrudstilling.

Lembcke skriver en moderne Bog om Lejrliv.

Lejr- og Spejderhuset udsender en ny Sommerkatalog 1925.

Af Sommerkataloget anføres kun nogle Enkeltheder:

Til Fodvandring og Cycleture.	Grønne Sejldugsspande fra	2.50
Løtvægstelte af Camping-	Soveposer fra	6.50
club Modeller fra	Dunsoveposer	52.00
26 Kr.	Bombeposer store nye, til at	
Til Kano-Ture og Jagt.	bære Forplejning i	3.00
Army dugs Telte af ameri-	Sirram-Vandre Thesæt i	
kansk Jægermodel fra	Taske 2 Personer.	32.00
50 Kr.	Aluminiumsgryder med	
Auto Camping.	Hank fra	4.50
Markise og Sidetelte fra	Kampkook Pander (firkant-	
105 Kr.	tede aflange)	5.00
Telte t. Familie o. Foreningslejr.	Auto Kampkook	45.00
Canadiske Telte fra	Moccasinsko	27.50
105 Kr.	Ponchoer, løtvægts fra	15.00
Spejdertelte.	Bagage-gitre t. Automobiler	25.00
Hike-Shelters, Swaziwallah	Tommy Rygsække brugte.	2.50
og Nigerhalvpatruljetelte fra	Foldebaade til Automobil,	
31 Kr.	Jagt og Lejrbrug fra	225.00
Auto Lunch Borde.	Læderpaktasker	8.00—12.00
7.50		
Marble Økser		
9.85		
Marble Rygsække		
5.00		
Flashlights fra		
5.00		
Spader med Læderhylster,		
brugte		5.00

A/s Lejr- og Spejderhuset

Officiel Depot for det danske Spejderkorps

Nørregade 15. Telefon Byen 4986.

SPEJDERNES · MAGASIN

UDGIVET AF »DET DANSKE SPEJDERKORPS«

REDAKTØR: GUNNAR JØRGENSEN
NÆRUM KOSTSKOLE, NÆRUM

VÆR BEREDT

EKSP.: SPEJDERNES BOGHANDEL
NØRREGADE 15 · TELEFON BYEN 4986

NUMMER 7

APRIL 1925

9. AARGANG

VED Spejderfester o. l. hører man saa forferdelig mange Drenge og unge Mennesker staa op og recitere et eller andet kendt Digt. Publikum klapper velvilligt, men alligevel har Præstationen været alt andet end god. Og hvad er saa Grunden? Den unge Mand har maaske et smukt Organ, føler med det han reciterer; men alligevel mangler der noget. Jeg skal nu forsøge at give en kort Vejledning i Recitation.

At recitere vil sige det samme som at læse op; men Meningen er ikke, at man bogstavelig talt skal staa og læse Digtet op af Bogen og ikke løtte sine Øjne fra den; Bogen skal være en Støtte for den optrædende, den skal være en Slags Sufflor, Digtet maa kunnes fuldstændig udenad. — Dernæst maa den optrædende sørge for at have et fuldkommen klart Organ (ryg ikke for meget samme Dag, du skal optræde), samtidig med at hans Udtale maa være det mest stilrene Dansk, der kan tales (lær af Peter Jerndorff og Adam Poulsen). Er Udtalen ikke absolut ren, falder alt til Jorden; jeg overværede for nylig en Dilettantkomedie, hvori »Helten« talte det mest rædselsfulde Grønegade-Dansk, saadan at han odelagde Spillet for de andre, og at det var en Gru at høre paa for Publikum.

Dernæst maa den optrædende lære at indrette sig efter det Lokale, hvori han optræder. Hvis han staar i en Stue, maa han ikke raabe saa højt, som om han stod i Odd Fellow Palæets store Sal; og omvendt maa han ikke i et stort Lokale staa og hviske saadan, at kun de nærmeste kan høre ham, han maa huske, at alle har betalt deres Billet, og alle vil have lige meget for Pengene; selv om dette maaske ikke lige er set fra et kunstnerisk Synspunkt.

Den optrædende maa være eet med det, han læser; han maa føle den store

OM RECITATION

Ærbødighed for de to gamle Guldhorn, som Oehlenschläger folte, da han skrev sit Mesterværk, *Guldhornene*; han maa længes efter sin Elskede i Kiplings *Mandalay*; han maa græde med den sorgfulde, juble med den glade, og i det hele taget lade sig beherske af alle de Følelser, som Digtet og Digteren kræver det. Endvidere maa han undgaa alt for store Fagter, det kan let virke latterligt. Han maa ogsaa lære at lægge Tryk paa de Steder, hvor der skal lægges Tryk, og samtidig lade dem ubetonede, der ikke er saa nødvendige. Jeg skal til Slut give et Par Eksempler ved Hjælp af et Udvalgt af *Guldhornene*.

Det *kursive* lægges der Tryk paa. () betyder Ophold.

¹ langsomt og højtideligt:

De higer og søger, ()

i gamle Bøger, ()

i oplukte Hoje,

sagtere:

med spejdende Øje

Indledning.

² hemmelighedsfuldt, med dæmpet Stemme:

Oldtids Bedrifter ()

anede () trylle

³ bønfoldende, besværgende, bedende om Hjælp:

I () gamle, gamle

forsvundne Dage, ()

hævende Stemmen:

da det *straalte* i Norden, ()

da *Himlen* var paa Jorden () ()

med al Stemmekraft:

Giv et Glimt tilbage

⁴ højt, manende:

I som raver i Blinde ()

skal *finde* ()

et *ældgammelt* Minde,

der skal komme og *svindel* ()

fortællende:

Dets *gyldne Sider* . . . o. s. v.

⁵ sværmerisk:

Og *Fuglene* synges. ()

Duggerler bade

Blomsterblade, ()

sagttere:

som Vindene *gynge*. ()

højere, fortællende:

Og med *svævende* Fjed

en Moe *hendandser*

paa Marken af Sted

mere sværmerisk:

Violer hende *krands*

⁶ betaget:

med *snehvide Haand* () ()

det () *rode* () *Guld*

⁷ foragteligt:

Og hen de *stimle*

⁸ og endelig til sidst, dadlende:

Men *I se* kun *Guldets* Lue ()

ikke det *ærværdigt* Hoje.

og Slutningsstroferne, mægtigt og med al Stemmekraft:

Himlen sortner, () *Storme brage!*

Visse Time () *du er kommen.*

hvad de gav, () *de tog tilbage.*

Evig () *bortsvandt* () *Helligdommen.*

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

LEJRBAalet AF L. LUDVIGSEN

Dette Nummer er — som I vil se — et »Lejrbaalsnummer«. Inden ret længe vil Baalene atter flamme rundt om ved Sø og Strand og sende deres gyldne Gnistregn op mod den mørke Nattehimmel. I denne Fortælling mindes vi endnu en Gang de store, uforglemmelige Jamboree-Baal i Dyrehaven, hvor Alverdens glade Drenge satte hinanden Stævne, under Skæmt og Alvor.

»Da.... Henning!« — det var Doktor Johan Fabre — »Du holder nok alligevel Sommerferie i København? Men hvad saa med din Pariserfærd? Gik den i Vasken?«

»Ja.... Johan!« — Henning Linz nikkede — »det kunde ikke arrangere sig rigtigt!« — Hennings Mine fristede ikke til yderligere Spørgsmaal.

»Saa har du vel været i Jamboree-Lejren, set Lejrbaal, osv. osv.?....«

»Nej.... Nej.... uh! det Jamboree-Vrovl.... Skal du nu ogsaa underholde mig med det? Jeg tror, at den ganske Verden har Jamboree paa Hjernen for Tiden.... Alt det Spejderpjat irriterer mig.... Der marcherer disse Spejdere milelange Ture og roder med Mad og hugger Brænde, saa Sveden hagler af dem.... og Pige-Spejderne.... de laver.... Kaffe.... og tænke.... de vasker maaske selv deres Strømper og krøller sig uden Hjælp.... Men, hvis Moderen beder saadan.... en ung Herre om at hente et Kilo Melis hos Urtekræmmeren.... eller en Spand Koks i Kælderen, saa er han skam ikke hjemme.... eller hvis den unge Dame.... i al Ærbødighed selvfølgelig.... hofligt og.... ydmygt bliver anmodet om at dække Bordet og lægge sin Roman til Side *saa længe*.... ja saa horer man et Vrisseri.... for det kan jo Husassistenten.... eller selvfølgelig Mor selv *gøre*.... hvis der nu ingen Husassistent monne være....!«

»Du har aabenbart studeret Spejder-spørgsmaalet indgaaende... Henning.... Du er jo, som bekendt, en grundig Mand....!«

»Aa, du skal ikke være morsom, min Dreng.... Jeg har set flere Tilfælde... kan du tro!«

»Bevares.... jeg tror dig gerne.... Men du maa nu undskyld mig.... alligevel.... Henning.... al Ære og Respekt for din Mening.... Hvis du noje har studeret Brandes.... og Hol-

berg.... og Molière.... og ja, undskyld.... Spejderspørgsmaalet.... saa kan du tale med derom.... men et rent flygtigt Bekendtskab berettiger dig i alt Fald ikke til at udtale dig med nogen større Suffisance.... Du har set et Par Spejdere, som ikke var, som de burde være.... og saa.... hokus pokus philias!.... straks har Herren tryllet den verdensomfattende Spejderbevægelse om til noget.... Pjat.... Bevares vel! der er vel braadne Kar i alle Lande.... Man horer ofte om Uærlighed.... engang imellem er der en Kasserer, der begaar Underslæb eller paa anden Maade henleder Opmærksomheden paa sig.... der finder maaske hver Aften Slagsmaal Sted i Nyhavns Søndagsknepper.... der findes hensynsløse Cyklister og Motormænd.... Men, pardon, monsieur, derfor er dog vel ikke alle Kasserere Kæltringer eller alle Søfolk Slagsbrødre eller alle Cyklister eller Motorfolk Boller.... vel min Dreng? Jeg....!«

»Er det dig maaske muligt at standse den Kværn lidt....?«

»Tov en bitte.... min Ven.... du skal blive den næste ærede Taler.... Jeg kender selv en Del til Spejdervæsenet.... Men jeg kender rigtignok og saa nogle Direktorer og Prokurister, der er.... hm!.... skal vi med et mildt Udtryk sige.... nogle slemme Undermaalere.... men derfor tør jeg dog ikke paastaa, at alle den Slags Folk ikke er en Bønne værd.... au contraire, mon ami.... Jeg kender for Eksempel en Mand, for hvem jeg har den dybeste Respekt.... han er kommen af jævne Folk, og det lægger han aldrig selv Skjul paa.... han har ved egen Dygtighed og Kæmpeenergi arbejdet sig op.... saa at han nu, knapt 31 Aar gammel, er Prokurist i det store »Posejdon«-Damperselskab, sin Chefs højre Haand.... Han taler og skriver fem Sprog til Fuldkommenhed... Han

har endda faaet Tid til at dyrke Sangen.... synger en pragtfuld Baryton.... og....!«

»Det er aabenbart et helt Vidunder, du der omtaler.... bare man var *saa* dygtig....!« — det var ialt Fald en Antydning af et Smil, der nu gled hen over Hennings skarptskaarne Ansigt — »saa kunde det endda gaa an....!«

»Dingelingeling.... ikke afbryde Taleren.... Du ved jo godt, din Hanskvast, at det er *dig*, jeg mener.... Men naar en saadan Mand.... *saa uden videre* begynder at snakke med om.... at kritisere.... ja skarpt at afhøve noget, som.... han i Virkeligheden ikke har det allerfjerneste Begreb om, ja.... saa.... bliver man helt rasende i sit Hoved.... og hvis det ikke var, at han var sit Hoved højere end en selv.... og langt stærkere.... saa havde man den største Lyst til at give ham en Dragt Prygl.... men det *kan* man heller ikke....!«

»Saa.... er du *saa* færdig.... ellers gaar jeg....?«

»Nej.... og....!« — Johan greb ham i Frakkeopslaget — »nu skal du faa din Chance.... hvis du ikke tager den.... saa ved jeg bestemt, at du ikke *tør* se Sandheden i Øjnene.... Altsaa som Læge giver jeg dig følgende Medicin.... faas uden Recept....!«

»For Himlens Skyld.... lad os ikke forlænge denne Konsultationstime et Øjeblik.... du faar nemlig ikke en Øre hverken for den eller for Medicinen....!«

»Stille.... Patient.... Altsaa, det er idag sidste Jamboree-Lejr-Dag.... du tager afsted, saaledes at du kan være ude i Lejren ved 4-Tiden.... der kan du være til Klokken 7.... saa begiver du dig til Lejrbaal i Ulvedalene.... der bliver du saa fra 8 til 10.... tager det hele med.... det ved jeg, du gør.... og hvis du saa ikke til den Tid er kureret for al Surhed og Tværhed og Antipati mod Spejderne osv. osv.... ja, min Ven, saa er du *ikke* den Mand, jeg har anset dig for.... altsaa.... du lover mig....?«

»Hør nu her, Johan.... Nu maa du tjene mig i at slippe det Opslag.... ellers tror jeg, at vi bliver Uvenner.... Nu har jeg hørt *nok* af dine Galimatias.... Maa jeg være fri for dine mandlige og kvindelige Spejdere.... og Jamboree.... og Lejrbaal.... Farvel min Ven! Puh! hal.... at jeg ikke er flygtet forlængst.... det maa du kun til-

... Drengen forklarede og forklarede ...

skrive min Ladhed og Godmødighed.... Nu vil jeg gaa her ind i Anlæget.... der maa man vel da for Pokker kunne være i Fred for.... *alt det Vrovl!*.... Johan, Johan jeg maa gaa! — sang han og bortfjenede sig, medens Vennen smilende saa efter ham.

— — — Det var om Formiddagen, at denne Samtale fandt Sted.... Henning opsøgte en Bænk.... Her var egentlig dejligt.... Solen skinnede.... Fred og Ro.... puh! for det surrede i Ørene endnu.... det var ligesom *Johans* Kværn malede endnu.... Ja, Johan kunde faa Tid til alt.... han kunde virkelig tale med om Spejdersporten.... han havde studeret den.... selv været med.... Det var det, der var saa irriterende.... for det var jo saa sandt, saa sandt, at han, *Henning* — jo i Virkeligheden altid havde haft sin Mening fuldt færdig om det Spejderspørgs-

maal.... uden at ane noget om Kerne i det hele.... Og saa var det.... *det med Inga*.... det var det, der havde forbitret det hele saadan for ham. Hun havde jo ikke villet forstaa ham.... Men det kom vel ogsaa af den saa store Aldersforskel.... næsten ti Aar.... *Inga* var jo ikke rigtig moden.... *Henning* tænkte paa sin *Fader*, ja han erindrede ham knapt.... men han sled sig nok op i en lille, usund Kælderforretning.... og hans lille *Mor*.... og de to Søstre.... det var nok aldrig andet end Dagen og Vejen.... aldrig et Lyspunkt.... aldrig en Solstraale i Tilværelsen.... Kun Slid og Slæb.... altid.... altid.... graa Hverdag.... aldrig andet.... Døde var de efterhaanden fra ham, uden at han havde kunnet hjælpe væsentlig til.... med sin Smule Bydrengelon.... og senere.... ja saa var de jo gaaet bort.... *allesammen*.... Aa, de havde det vel godt.... nu....

Men, var det nu ikke Resterne af hans Plebejernatur.... Mindet om disse, hans Kæres, Slid, der gjorde, at han af al Magt havde gjort Front mod *Ingas* Spejderinteresser.... Dette, at nogle kunde øfre alt paa en Passion som dette Spejder.... Pjat.... Og saa, nu havde de i Maaneder talt om denne Parisertur, som han og *Inga* skulde paa.... Ja, *Tante Jutta* havde jo lovet at tage med som Duenna.... alt var klappet og klart.... hvor havde *Inga* dog glædet sig.... hvor havde *han* dog glædet sig til den Tur, hvor han rigtig skulde vise Damerne omkring, være sammen med *Inga* hele Dagen.... alt godt og vel indtil Foraaret, hvor dette Jamboree-Spøgelse dukkede op, der havde bidt ogsaa *Ingas* Far og Mor og.... ja, Brødrene.... de var jo uheldbrelige i deres Egenskab af rigtige Spejdere.... og saa var det hele slaaet omkuld.... Alle fik jo travlt med Forberedelserne, og de skulde have Spejdere i Indkvartering.... og Spejderpiger og Gud ved hvad! og kort og godt.... Pariserturen gled i Baggrunden for til sidst at forsvinde.... *Inga* havde talt og forklaret.... at denne Jamboree kom jo aldrig mere igen.... Om *han* ikke kunde tænke sig, at de skød den Parisertur ud.... lidt.... de var jo unge.... den Tur løb jo ikke fra dem.... de kunde jo tage den som Bryllupsrejse.... Men *Henning* havde været stædig.... nu havde han sat sig det i Hovedet.... Havde han ikke været for stejl? Aa hvad.... det hele var jo nu saa uendeligt ligegyldigt.... *Ingen* havde forstaaet ham.... Alle imod ham.... *han*, den eneste fornuftige i det Galehus.... Naa, *Inga* havde jo valgt....

Puh! hvor Solen brændte.... Mon ikke man skulde flytte derhen til den Bænk i Skyggen.... Ja, her var bedre.... saa en Cigar.... dejligt.... Nu var det blot kedeligt, at *Johan* saadan havde overvovet ham, at han havde maattet flygte uden at faa købt et Par Blade.... det havde været rart at have lidt at kigge i.... Men, stop! hvad var det, der laa.... lidt Læsning.... allensfals.... og.... men det var dog ogsaa som syv.... *Spejdernes Magasin!* og han slap det, som havde han brændt sine Fingre.... Kunde man da aldrig have Fred for?.... Naa, man kunde jo kigge lidt i Hæftet.... det var der jo *ingen*, der saa.... og han bladede lidt deri.... og han læste.... ja, alt muligt.... hvor var det

dog nyt for ham, der hidtil omhyggeligt havde undgaaet alt, hvad der tangerede det Spørgsmaal.... Og hvad var det, der stod? »Hvad er Jamboree?«... og Henning læste om den første Jamboree, der var indstiftet af Manitu, den store Aand, der med Sorg saa, at hans rode Børn bekrigede hverandre i Stedet for at holde sammen, ødelagde hverandre uden at tænke paa, at de derved lattede de fremmede Folkeslag Arbejdet med at udrydde eller undertvinge den rode Mand. Ved disse Jamboreer samledes Indianerne, røg Fredspibe og viste hverandre indbyrdes deres Dygtighed i Ridning og Vaabenbrug. — Henning blev mere og mere interesseret... Hvad var Klokken egentlig? Aa, der var Tid nok! Naa, Johan mente, at man ikke turde se Sandheden i Øjnene.... Ha! Ha! Jo det skulde han skam vise ham.... Tage derud kunde man da... blive omvent? ha! ha! ja, se det turde man skam ikke love. — Og Henning foer op.... han smed ikke Spejder-Magasinet... nej, han stak det skam i Lommen....

Lige udenfor Anlægget løb Henning paa.... en Spejder.... denne var tilsyneladende ulykkelig....

»Kan — den — Herre — ikke — være — saa — venlig....!« — det var et forskrækkeligt, gebrokket Tysk.... og med stort Besvær fik han fortalt, at han var gaaet forkert, var kommen bort fra nogle bedre orienterede Kammerater.... Nu vilde han gerne til »Langelinje«. Det var en prægtig Knægt, gnistrende sort var han.... Hvad Landsmand mon han var? Jo, det var det italienske Flag.... og med et stort Smil paa Læben sagte Henning Spejdøren Besked paa flydende Italiensk. Sikke et Held, at man mestrede det Sprog til Fuldkommenhed.... og med mange Taksigelser bortfjernede den unge Mand sig nu....

Henning var kommen i helt godt Humør.... det var i alt Fald en prægtig Repræsentant for Spejderne, han der havde hilst paa.... Ja, ja, lad gaa! lad os se paa det »Spejder-Uuæsen!«

Allerede i den efterhaanden propfulde Sporvogn gjorde Henning paanyet Bekendtskab, denne Gang med en lille, prægtig, dansk Spejder, der underholdt ham med en drastisk Skildring af den foregaaende Dags Revue for Verdens-

Spejder-Chefen. Rigtignok havde Revue og det hele været ved at drukne i Vand; men det havde dog været saa storartet *altsammen*, navnlig da de danske Spejdere havde halet med *Amerikanerne* i Tovtrækning og saaledes erobret sig Verdensmesterskabet i denne Idræt. Henning spurgte og spurgte, og Drengen forklarede og forklarede. Efterhaanden blev næsten alle i Sporvognen draget ind i Samtalen, og Spørgsmaal og Svar knittede som et Fyrværkeri gennem den overfyldte Vogn.... Man var egentlig forbavset over, at man saa hurtigt var ved »Fem Veje«, hvorfra man snart naaede Lejren.

Der var jo ganske vist allerede skudt en Breche i Hennings Fordom mod dette.... »Spejder-Pjat«; men da han befandt sig i Lejren, maatte han ligesom standse lidt.... det var næsten for overvældende.... dette her. Men hvor saa det dog prægtigt ud.... det hele. Det mægtige Dannebrogsslag, der smeldede højt mod Sky.... og saa alle de andre Nationers Flag grupperet rundt om — det var imponerende.

Henning gik fra Lejr til Lejr.... saa de forskellige Maader, hvorpaa de forskellige Nationer modtog Verdens-Spejder-Generalens Besøg; han mørede sig over de forfærdelige Hyl, hvormed Spejderne understregede deres Hyldest til Generalen. Nogle Steder næsten for ovenud grinagtig.... men godt Humør overalt.... Den store, tyske Lejr havde aabenbart lagt an paa at slaa et stort Slag, for da dens Tur kom, var det et storartet Syn at se den Præcision, hvormed alt forløb. Anførerene, en lyshaaret Kæmpe, havde paa et Øjeblik sine Tropper i Orden.... Alle de mange Spejderflag og Mærker sænkedes til Ære for Chefen, og da Spejderne tilsidst, staaende i en mægtig Rundkreds, sang en Sang til Generalens Ære, da har denne sikkert været tilfreds med disse Gutter.... mon han ikke har givet dem »Udmærket godt« i Karakterbogen?

Paa sin Tur rundt i Lejren kom Henning efterhaanden i Snak med en Masse Spejdere; uden større Besvær gik det. Naar en Mand, der kan tale Dansk og udmærket gore sig forstaaelig paa Svensk og Norsk, endvidere taler flydende Fransk, Tysk, Engelsk, Italiensk og Spansk, har han jo alle mulige Betingelser for at klare sig selv i et møderne Babelstaarn som denne Lejr. Det

var nogle prægtige Gutter, disse Spejdere. Henning vidste ikke, hvem han skulde give Prisen....

Henning var helt forbavset, da han opdagede, at han næsten havde været tre Timer i Lejren.... Naa, alle — baade danske og fremmede — havde anbefalet ham dette Lejrbaal.... saa var det vel bedst at tage det med ogsaa.... Johan skulde ikke kunne sige, at han — Henning — var bange for at se Sandheden i Øjnene.... saadan noget Vrovl!

Og saa begav han sig paa Vej.... lidt inde i Skoven blev han staaende — Aa, en Solnedgang.... ja ingen Maler skulde vove at forsøge at trylle de Farver frem.... han vilde blive anset for vanvittig.... og Henning huskede en lignende Solnedgang, men da havde Inga været med.... lille, søde Inga — han strøg sig over Øjnene. — Stod han ikke her og blev sentimental? Stort, langt Mandfolk, Prokurist, Chefens højre Haand.... lille, søde Inga.... aa, Snak, hun morede sig vel nok med sine Spejdere.... fy! Henning! det mener du jo slet ikke.... han ruskede sig selv — aandelig talt — og gik videre....

Efter en lang, lang Ventetid tændtes endelig Lejrbaalet, og nu fulgte det Slag i Slag.... under Opsyn af den utrættelige Leder.... Det var Spejdere, der underholdt Spejdere og Publikum.... stadig noget nyt.... det vidunderligste var vel næsten, da *Svenskerne* efter Afsyngelsen af en smuk Sang gav Ordet til deres Solist, som med sin prægtige Røst slyngede nogle herlige Strofer ud over de mange Tusinder.... eller var det, da *Lettlænderne* — ogsaa efter nogle smukke Hjemlandssange — istemmede »Der er et yndigt Land« paa Dansk, eller var det, da en Repræsentant for hver Nation — i sit eget Sprog — aflagde Spejderløftet, »at gore en god Gerning hver Dag«.... Nej vel egentlig, da hele Forsamlingen tilsidst istemmede: »Der er et yndigt Land!« — men lad os ikke foregribe Begivenhedernes Gang....

Stadig bliver der lagt Brænde paa Baalet, der blusser højt til Vejrs mod Himlen, for Vejret var rigtig naadigt i Aften — ellers havde det været ødelagt.... Og lidt efter lidt listede der sig en besynderlig Steemning over Henning. Han tænkte tilbage paa den forfærdelige Krig, der udbrod for ti Aar siden,

der bredte sig over hele Verden, der tappede Nationerne for deres ædlestes Hjerterblod, der rasede med Raahed og Brutaltet, der udsaaede Rædsel og — Had, dette forfærdelige Had, som næsten ikke er til at faa bortmanet Men *Henning* forstod ogsaa, at ledet paa rette Maade vilde den af ham tidligere saa foragtede Bevægelse være som et af Guds Redskaber til at udsaa den gode Sæd Broderskab — Forstaaelse blandt Nationerne Ja, han syntes, at han gennem alt dette her mærkede som et Sus af de store, evige Magter, der bestemmer over Liv og Død. Han forstod nu meget, som han tidligere ikke vilde forstaa Tænk, en Bevægelse, der kunde samle Spejdere i Tusindvis fra alle Lande. Tænk, at der nu viden om i Verden sad Folk, hvis Blik var rettet mod *dette lille Land*, som havde faaet tildelt den Ære at arrangere dette vældige Stævne Tænk de Søstre, de Brødre, de Fædre — og de *Modre*, som nu rundt omkring i Verden tænkte paa *hans kære By* Tænk en Bevægelse, der gjorde, at *disse Modre* trygt sendte deres Børn den lange Vej over de store Vande og det i den sikre Forvisning, at de her vilde finde gode Kammerater, vilde kunne slutte Venskaber, træffe den rette Spejdaraan — at de her kunde tilbringe nogle uforglemmelige Dage Ja, *Spejdersporten* maatte jo kunne slaa Bro mellem Nationerne ikke en svag, skrøbelig Bro, nej en stærk, mægtig Bro, der kunde bære Folkeslag mod Folkeslag ... faa dem til at mødes paa rette Maade, saa at den gamle Apostels Ord: »Børnlille, elsker hverandre!« blev Løstnet Den rette Spejdaraan med Spejderløftet om at gøre en god Gerning hver Dag det var en stor Orge gav at sætte sig gøre en god Gerning hver Dag havde han — *Henning* — nogensinde tænkt paa det? Nej, egentlig ikke havde han forsøgt paa at forstaa andre, der havde en anden Mening? Aa, nej aldrig som nu for Eksempel dette komplet dumme Had mod Spejderne Men det skulde blive anderledes i Fremtiden Og han saa opefter og det faldt ham ind, om ikke den store Aand, Indstifteren af den første Jamboree for sine røde Børn, i Aften var tilfreds med sine hvide Børn og med disses mørkhudede Gæster Mon ikke han med Velvilje skuede ned

paa det udsaaede Sennepskorn, som forhaabentlig skulde vokse op til Glæde og Gavn for den hele Verden Og da man nu paa Lederens Opfordring istemmede »*Der er et yndigt Land!*«, begyndte de omkringstaaende at nynne med, men da *Henning* saa opløftede sin vældige Røst, var det ligesom han trak de øvrige med, og det blev efterhaanden et mægtigt Kor, der her sang om og for gamle *Danmark*

Nu begyndte man at skilles men *Henning* gik blot lidt til Side for den store Strøm Han vilde se det hele ... se Baalet brænde ned ... Og saa, pludselig gled der ene lille haard Spejderhaand ind i hans, og da han forbavset vendte sig om, saa han ind i de kæreste Pigeøjne, de dejligste, han vidste her paa Jorden

»*Henning!*« — hviskedes der til ham — »Du her?«

»*Inga* er det virkelig dig?« — der var Jubel i hans Stemme — »lille *Inga-Pige!*« — og han trykkede ømt hendes Arm ind til sig — »Ja, du kan ikke tænke dig, hvad jeg har oplevet i Dag en hel, lille Roman men en Forfatter turde ligefrem ikke for tælle saadan en Historie Men, hvad er det? — du er jo ikke i Spejderuniform?«

»Nej, aa nej, jeg troede jeg haabede jeg bad jeg vidste, at jeg maatte møde dig og saa vilde jeg ikke irritere dig med Uniformen jeg vidste jo!«

»Det var kedeligt, *Inga!* For jeg gjorde for lidt siden det Løfte, at hvis

jeg traf dig i Spejderuniform hvad jeg haabede saa vilde jeg tage min lille Kæreste paa Armen og bære hende ned til Klampenborg og til Verdens Ende!«

»Aa, *Henning* men nu?«

»Nu skal vi først se at komme hen til Baalet!« — og det lykkedes dem ogsaa at komme derhen. *Henning* gjorde tre Gange ligesom en Besværgelse mod Ilden, og mærkeligt nok knitrede Grangrenene, og Baalet opsendte nogle store Flammer

»Hvad var det?« spurgte *Inga* — »det ved Baalet!«

»Det var min Dumhed min taabelige Fordom, som jeg ofrede til Ild-aanderne og nu!«

»Vi maa se at komme hjem jeg blev borte for de andre og nu er Baalet næsten nedbrændt!«

»*Inga-Pige* for os to tændes der et nyt det skal vi huske paa!« — — —

De gik en lille Omvej ... og pludselig løftede *Henning* hende op paa sin Arm og hun slog Armen om Halsen paa ham og trykkede sine bløde Læber mod hans

»Ja men *Henning* jeg er jo slet ikke i Uniform!«

»Det kan jeg slet ikke se!«

»*Henning* saa du den dejlige Sol nedgang? Jeg mindedes den Af ten!«

Jeg ogsaa *Inga Pige* men nu tænker vi paa Solen, som er gaaet op for os i Aften *Inga* jeg gaar og tænker paa Bryllupsrejsen til Paris saa behøver vi ikke Tante Jutta vel *Inga*!« og hun knugede sig ind til ham.

»Men *Henning* du sagde før, at du ofrede din Dumhed ... din Fordom men saa det tredje?«

»Ja ser du *Inga* det tredje det var saadan Bekræftelsen af et Løfte!«

»Et Løfte ... *Henning* ... men?«

»Jo, ser du lille *Inga* jeg lovede, at vore Drenge skulde blive Spejdere og!«

»Ja men Pigerne da?«

»Spejder-Piger lille Nar hvad ellers?« — og han skridtede videre med sin kære Byrde.

... Hvad var det ...

DET HEMMELIGHEDSFULDE BREV

HALD FORTÆLLER OM EN MORSOM ØVELSE I FJFRRITSLEVTROPPE

DET er ogsaa den Mollers Skyld!« sagde »Don Esteban Thorlacius.« »Kunde han bare have passet sig selv skulde det nok være gaaet.«

Men lad mig hellere begynde med Begyndelsen.

Vi skulde lege en Terrainleg, og hele Troppen var imod os 3: 1) Don Esteban Thorlacius, 2) Signor Bredmundus Leo og 3) »Hald« te Jim (mig selv).

Signor Bredmundus var berømt for sin kolossale Mund, der paa een Gang kunde rumme det utrolige. Kun een eneste Gang har han overanstrengt den. Det var dengang han ude i Blokhuset i Svinklev en Regnvejsaften først optraadte som Sabel-luger, og senere væddede med os om at han kunde putte en Gaffel i Munden paa tværs.

Han vandt Væddemaalet, for han fik den ind, men jeg troede næsten at vi maatte til at skære den ud gennem den ene Kind, for den satte sig fast, saa han hverken kunde faa den frem eller tilbage. Men han fik den da ud i Lobet af Natten, for om Morgenens var den væk.

Men nu skulde han altsaa optræde som Rover.

Iflg. Tropsbefaling var vi tre Syd-amerikas »med Rette mest frygtede Forbrydere« der tilmeld var saa snu, at Politiet aldrig havde kunnet overbevise os om nogen Misgerning.

Imidlertid havde 5 Privatdetektiver faaet Nys om at vi vilde bryde ind i Banken i Riobamba (Spejderhuset) saa snart Bankdirektøren var gaaet Kl. 9 Lordag Aften. Vi maatte af Sted derfra inden Kl. 2, da der saa kom en Nattevagt for at inspicere.

De 5 Detektiver vilde nu staa Vagt udenfor Stakittet for at snige sig efter os og om muligt paa den Maade opdage, hvor vi skjulte vore Rov. Næste Morgen Kl. 9 vilde de gaa til Politiet og Soldaterne i Fort Iquitos, som saa skulde søge at finde os og vore Tyvekoster. De haabede — ved at udspionere os om Aftenen — at de kunde finde Stedet, hvor vi plejede at gemme vort Rov og derved faa fældende Beviser for vore tidligere Misgerninger.

Jysk Humor!

Om Morgenens vilde Politiet opsnappe et Dokument, der i Billedsprog angav Skattens Skjulested, og som de havde glemt i Banken om Natten.

Den var altsaa tydelig nok! Vi 3 mod hele Resten! Heldigvis var det Nymaane om Natten og bælgmørkt.

Lærer Hald

Da vi selvfølgelig ikke kunde regne med at komme ud gennem Vinduer og Døre — der vilde Detektiverne jo først og fremmest stille Vagter — gravede vi i al Hemmelighed Dagen før et Hul fra Kælderen og ud under Muren mod Vest. Derpaa dækkede vi Hullet med en Kasse og gik hjem.

Næste Aften skulde det gaa løs.

Kl. 9 gik vi derud, afdækkede stille Hullet ved Muren og gik i Seng. Vi hørte listende Trin ved Vinduerne, men snart efter var alt roligt.

Jeg laa vaagen — de 2 andre sov. Vi havde besluttet at starte Kl. 1¼. (Da var Vagten nok ved at være sovlig, og vi vilde faa god Tid til at komme ud).

Da Kl. var 1, rejste pludselig »Don Esteban« sig op og raabte — (han raaber altid, naar han sover rigtig godt) — »Du godest!! Lad være!! Den er jo fyldt baade med Glasskaar og med Klister!!«

Da jeg ikke forstod den dybere Betydning af Ordene, vækkede jeg ham og spurgte, hvad han drømte om — men det kunde han ikke huske.

Vi besluttede saa — da vi nu var vaagne — at gaa. Jeg puffede forsigtigt til Signor Bredmundus, men hver Gang aabnede han sin Gramofontragt og vrælede: — »Lad mig være i Fred!«

Til sidst opgav jeg at vække ham — for ikke at henlede en alt for pinlig detektivisk Opmærksomhed paa os — og lod ham sove.

Vi listede os ned i Kælderen. — Først skulde jeg gaa gennem Hullet. Saa skulde »Don Esteban« tælle til 200 og derefter komme ud og over Stakittet. Jeg kunde ikke se en Haand for mig.

Tak spids! Det første, jeg horte var at en af Detektiverne 2 m fra mig hviskede til nogen jeg ikke kunde se: »Kan du se noget?«

Jeg var altsaa opdaget aabenbart.

Jeg sad i en meget ubekvem Stilling, og Skatten (en Blikæske — med mindst 50 skarpe Kanter —) sad i min Bukse-lomme og gjorde fortvivlede Forsøg paa at bane sig Vej gennem Maven paa mig og udad mod Ryggen. Til sidst — da Skatten var naaet rindvejen af sin paa-

tenkte Vandring — gav jeg fortabt og kravlede forsigtig tilbage.

Saa forklarede jeg »Don Esteban Thorlacius«, at han skulde bryde ud paa den anden Side af Huset og bære sig lidt klodset ad. Saa vilde jeg søge at komme igennem, imens Detektiverne var optaget af ham.

Jeg kravlede igen i Hullet.

To Sekunder efter hørte jeg et infernalsk Spektakkel. Detektiverne havde spændt Bjørnetraad over alle Døre og Vinduer, og naar vi prøvede at aabne et af dem, strammedes Snoren, og paa en eller anden Patentmaade slog en Teltstang imod Stakittet. — Øredøvende i Natens Stilhed.

Jeg godtede mig i Hullet. Vagterne listede bort, og et Øjeblik efter var jeg over Stakittet og paa Vej med Skatten.

Kl. 2 laa vi i vore Seng og sov.

Om Morgenens affattede jeg omstaaende Brev, som maatte brydes Kl. 9.

De skulde have 10 Points for Skatten, 10 for at løse Rebus'en og 5 for hver Røver. Vi skulde bindes, men de skulde kun have Armbindet revet af. Det gav 4 Points til os.

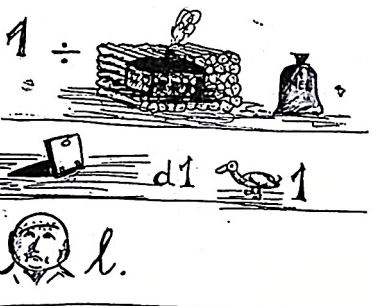
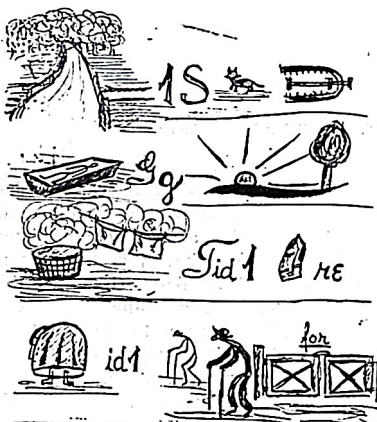
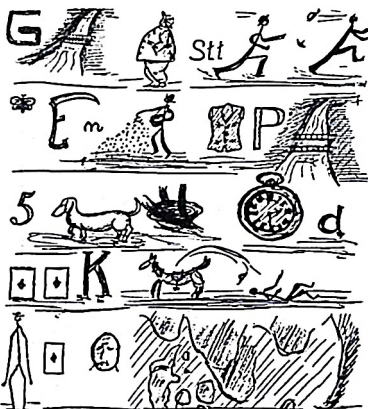
Kl. 8½ om Morgenens listede vi af. Vi vilde gerne have nogle Armbind, ellers kunde vi ikke vinde, men for stor Overmagt var ødelæggende for os.

Kl. 10 mødte vi 3 Mand. — Store, men alligevel noget for os. Vi gemte os i et Hul i Nærheden af Møllen og lod dem komme nærmere. »Det lykkedes! De havde endnu ikke set os. Jeg kiggede forsigtigt op. »Der er »Hald« te Jims Hoved,« sagde en af dem, »jeg kan kende hans Skilning.« (Det var nok for at være morsom, for det er vist aldrig hændet, at jeg endnu Kl. 10 havde Skilningen i Orden.) »Nej! Det er en Kaalrabi,« sagde en anden. Saa begyndte jeg at blive gal i Hovedet. Hvad bildte saadan en sig ind? Kaalrabi! Vi styrtede løs paa dem. Men de var desværre for langt borte — og for hurtige. Og saa fløjtede de paa Hjælp.

Det gjaldt Livet for os. (Mølleren stod nu og godtede sig over os.)

Med mange Anstrengelser og ved Udfoldelse af al min strategiske Snille lyk-

BREVET

kedes det mig at føre mine 2 Kammerater i Ly ved en Klynge Træer.

Der gik et Kvarter. — Altsaa var det lykkedes for os. Vi stod netop og udmalede for hinanden vore store, hidtil skjulte Evner til ubemærket at liste rundt i Terrænet og narre en overlegen Fjende — da pludselig kom de listende mod os fra alle Sider!

Vi vidste, vi skulde dø. Nu gjaldt det kun eet — Armbind — Armbind — Armbind!

Der var en, der svang en Lasso efter mig. Den var jeg nu ikke bange for, for jeg tror ikke paa Lassoer. Da jeg løb hen imod ham, smed han Lassoen med et Rædselsskrig og styrtede hovedkulds væk. (Lassoen skulde senere have været brugt til at binde os med, forstod jeg paa Fjendens »Ytring« til den uheldige Lassokaster; derfor smed jeg den op paa et gammelt, raadt Straatag.)

Pludselig for de ind paa mig og væltede mig — uden Hensyn til Alder og Værdighed — om paa Jorden. (Jeg fik et Par Armbind i Kampens Hede.) Der laa 7 ovenpaa mig. Alt løb rundt for mig. Jeg forstod, at de allerede havde tydet Rebus'en og fundet Skatten. Jeg greb en af Politbetjentene om Benet — og pladask faldt han lige i Ansigtet paa mig og satte et Knæ — først midt paa Næsen, som han derved tværede ud over den ene Kind — derpaa gled Knæet ned og brækkede en af mine Kæmpefortænder løse. — Saa overgav jeg mig, for ikke at miste mit naturlige Ansigtsudtryk helt. —

Det var en frygtelig Skuffelse for os 3. (De to andre var ogsaa blevet bundet.)

Hvordan fandt de os dog alligevel? — Det var Mølleren, der havde sladret.

»Ja, det er ogsaa den Møllers Skyld — hvis han bare havde kunnet passe sig selv, skulde det nok være gaaet —«

O, »Don Esteban Thorlacius«, »Sig-Bredmundus« og jeg nærer i de første 8 Dage et uforsonligt Had til Mølleren. Og hos mig vækkes Hadet til Live, hver Gang jeg sed min udtværede Næse og føler min ømme Fortand, naar den sagte blafrer i den svage Aftenbrise.

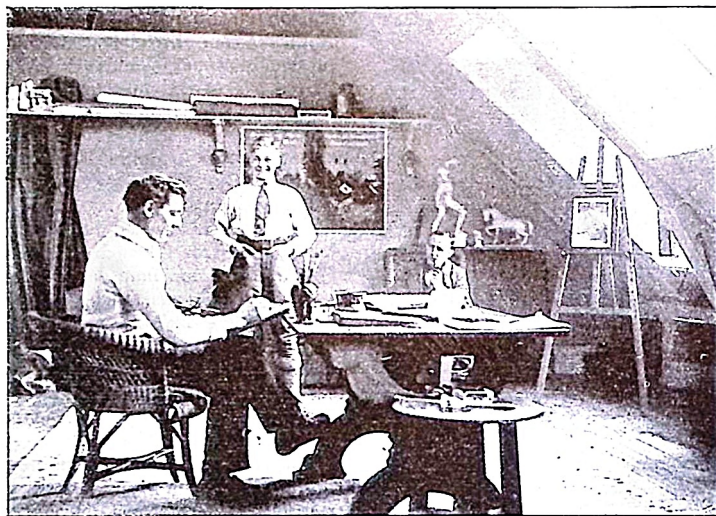
Hvem skriver
Sommerens Spejdersang

Løsning: Gaa først til Møllen. Saa Vest paa 550 Skridt langs Hovedlandevejen. Skatten ligger da gemt i den vestre Ende det gamle Hus, I ved fru forleden mellem det andet Skrammel.

Hvem skriver
Sommerens Spejdersang

HVORDAN MAN LAVER EN KLICHE

Fot. Chr. A. Mathiesen.

Tegneren Axel Mathiesen gør Studier til Omslagstegningen

DET er vist egentlig de færreste af jer, der tænker over, hvorledes de Billeder, I til daglig ser i Blade og Bøger, bliver fremstillet. Men det kunde jo tænkes, at der blandt »Spejdernes Magasin«s mange Læsere var nogle, der havde særlig Anlæg for Tegning, og som maaske engang kunde tænke sig at give sit Bidrag med til Bladets kunstneriske Udstyrelse. Og for dem, der har Anlæg for Tegning, vil Spørgsmaalet om, hvorledes en Tegning kan overføres til et Blad, der trykkes i flere Tusinde Eksemplarer, ganske naturligt melde sig.

At mangfoldiggøre Billeder i saa mange Eksemplarer, man kunde ønske, var allerede opfundet længe før Bogtrykkerkunsten — ved det, som man kalder Træsnit.

Træsnit er et Aftryk af et i en Træplade ophøjet udskåret Billede. Denne Kunst at udskære et Billede i Træ udføres af *Xylografer*. Dem er der nu kun ganske faa tilbage af, da den nuværende Fremstilling af Billeder til Blade og Bøger foregaar paa en helt anden og mere tidssvarende Maade.

Den rivende Udvikling paa Bogtrykningens Omraade medførte, at ogsaa Billedfremstillingen maatte forceres. Mens man for maatte skære et Træsnit,

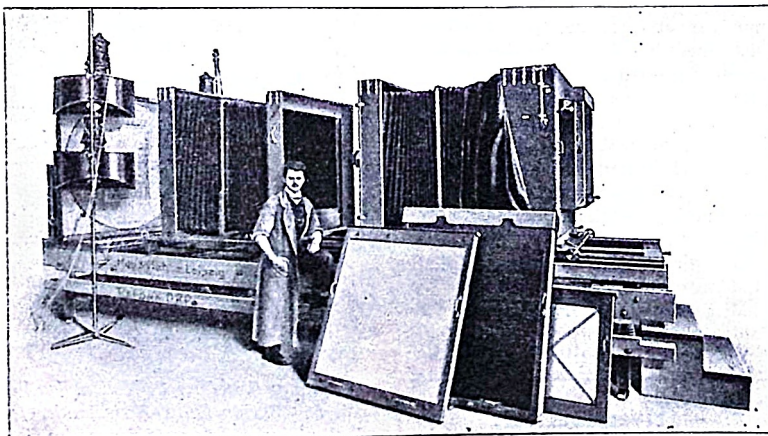
som kunde tage Uger eller Maaneder, kan man nu fremstille et Billede til Bogtryk i Lobet af ganske faa Timer.

Navnet Kliché har sikkert mange af jer hørt; det er Betegnelsen for den Metalplade, hvorpaa Billedet er overført og sæt. Der er to Slags Metoder at fremstille Klicheer paa: den ene — som er den sværeste at forklare — er Autotypifremstillingen. Det er alle Bil-

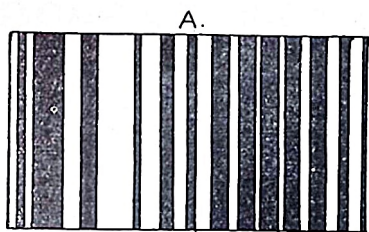
leder, hvori der findes Mellemtoner, altsaa Overgang fra Lys til Skygge, i Almindelighed Fotografier. Saa er der Stregklicheen, der er lettere at forklare, og som vi vil holde os til her. Det er Gengivelse efter Tegninger, hvori der ikke findes Mellemtoner, undtagen naar disse Mellemtoner er tegnet med Streger (Skraveringer o. l.).

For at en Tegning skal gengives, maa den altid være tegnet med Tusch, saa at det bliver en ren sort Streg paa hvid Bund.

Der er mange af jer, der er Amatørfotografer, saa for jer vil det ikke være vanskeligt at forstaa, at skal en Tegning overføres paa Metal, sker det lettest ad fotografisk Vej. Tegningen bliver saa først fotograferet paa en fotografisk Plade. Pladen — eller Negativet, som det nu hedder — lægges saa sammen med den Zinkplade, hvorpaa den skal overføres. Zinkpladen er først præpareret med en lysfølsom Vædske, men begge Dele — Negativ og Zinkplade — skal være tørre, forinden de lægges sammen. Nu sker der det samme, som naar I selv kopierer jeres Film paa fotografisk Papir: Tegningen bliver overført paa Zinken, saaledes at de sorte Streger staar tydeligt paa den blanke Zinkbund. Men endnu — kan I nok forstaa — kan man ikke tage Aftryk af Zinkpladen, for hvis man vilde smøre Trykfarve over den, vilde den blive helt sort. Stregerne maa naturlig-

Et fotografisk Kamera fra en Klichéanstalt. Apparatet kan tage en Pladestørrelse indtil 50x50 cm. og dog er det ikke af de største. Der findes Apparater, der kan tage Plader indtil 80x100 cm.

A. Aftryk af en Stregkliché efter en Tuschtegning.
B. Gennemsnit af samme Kliché.

vis ligge højere end den blanke Zinkbund. Allsaa maa der noget til for at sænke Bunden fra Stregerne, og det sker ved Hjælp af Syre. Lægger man Pladen i en Syreskaal, saa sætter Syren kun paa selve den blanke Zink. Stregerne bliver staaende, da den Farve, der ligger paa Stregerne, er modstandsdygtig overfor Syren. Syren sætter kun, hvor der ingen Tegning er, altsaa imellem Stregerne.

Men nu skal der en god Dybde mellem Stregerne for at ikke Trykvælden i Bogtrykpressen skal smøre Farve i Bunden. Hvis I tænker jer lidt om, vil I forstaa, at hvis man nu bliver ved med at sætte i Syren, saa vil til sidst ogsaa Stregerne forsvinde. Og hvorfor? Jo — for efterhaanden vil Syren æde

sig ind under Stregerne, naar den ikke kan komme igennem fra oven; saa vil den — efterhaanden som den kommer ned mellem Stregerne — ogsaa gaa ind under dem. Derfor maa den have flere forskellige Ætsninger.

Naar Pladen først har ligget ca. 2 Min. i 10 pCt. Salpetersyre, saa taaler den ikke mere i denne Omgang og maa tages op og tørres. Efter den første Ætsning har Syren kun sætset saa meget, at man lige kan skimte en lille Kant. Nu skal denne Kant igen dækkes med Farve, saa at Syren i anden Ætsning ikke kan komme under Stregerne. Ved anden Ætsning kommer en ny Kant, som igen skal dækkes med Farve, og saaledes bliver man ved, indtil Klicheen faar den fornødne Dybde. Til sidst faar Klicheen en Renætsning, hvor alle unødige Kanter eller Ujævnheder sættes væk.

Klicheen faar ialt 3—4 Ætsninger, den største og dybeste Ætsning, som kaldes Dybætsning, faar den i 3die Ætsning, for der er Kanten bredest og taaler stærkere Syre.

Naar Klicheen er færdig, staar alle Stregerne i Tegningen ca. 1—2 mm højere end den blanke Zinkbund, vi talte om fra Begyndelsen.

I kan selv prøve paa at lave en Kliche. Hvis I har et Stykke Linoleum, saa overfør igennem et Stykke Kalker-

papir en meget grov Tegning. Prøv saa med en fin skarp Kniv at skære Bunden mellem Stregerne bort, saa at Stregerne staar fremhævet, tag saa, naar I er færdige, en Gummivalse og vals Klicheen ind med sort Trykfarve. Vend derpaa Klicheen om paa et Stykke Skrivepapir og tryk godt til med Haandfladen — og det var jo ikke helt umuligt, at der aabenbarede sig et helt lille Kunstværk! Især hvis I over jer meget. Jeg har set mange fine Ting i udskaaen Linoleum. *Kemigraf.*

Formindsket Gengivelse af et Træsniit. De hvide Partier er nedskåret i Træet. Kan nemt skæres i Linoleum.

EN BOG FOR

»Hvorledes lærer man

I Nærheden af Viborg — midt i en lille Granplantage — bor Maleren og Ornithologen P. Skovgaard. I mange Aar har han viet sin Tid og sit Arbejde til at studere Danmarks Fugleliv, og faa herhjemme har vel større Kendskab til Fuglene end han. Af og til træffer man hans Navn i Aviserne, naar der langt uden for Danmarks Grænser er fundet en død Stork eller Maade med hans Mærkeringe. Men Skovgaard bryder sig slet ikke om at holde al sin Viden for sig selv, han vil gerne lære fra sig og lære andre at kende Fuglene — et Arbejde, som bærer sin Løn i sig selv, thi Kendskab og Kærlighed til Fuglene gaar Haand i Haand.

Foruden andre mere videnskabelige

SPEJDERE

Fuglene at kende»

Værker foreligger der senest fra hans Haand en lille Lommebog med Skitser efter Fuglene i Naturen og Vink om, hvad man bør se efter i det Fri for at lære Fuglene at kende. 200 Fugle er omtalt og 100 Skitser gengiver dens Figur og Flugt.

Dette maa være en Bog for Danmarks Spejdere, og vi anbefaler den paa det varmeste. Prisen er kun 1½ Kr. + Porto, thi Bogen faas kun paa Forfatterens eget Forlag. Det gaar lettest at indsende 165 Øre i Frimærker til: P. Skovgaard, Skovbo pr. Viborg.

Det er en lille Bog, enhver vil have Fornøjelse og Udbytte af at eje — og bruge.

DANSKE TROPPE. — AF I. BØGILD TROPS DAGBOG

Vi bringer her i Serien om danske Trophe et lille Uddrag af I. Bøgild Trops Aarbo.

I Februar var Dilettantholdet sammen med Forstanderen og undertegnede i Ans, hvor vi gav en Aftenunderholdning bestaaende af Musik, Foredrag med Lysbilleder og Oplæsning.

To Dage efter løb saa »Fastelavns-gildet« og »En Stropeture« af Stabelen herhjemme, og Tropskassen fik ved denne Lejlighed et haardt tiltrængt Bidrag af vore Venner i Omegnen.

I Marts havde vi Udflugt til Thorning, hvor Forstander Olsen holdt Foredrag og viste Lysbilleder for Børneforeningens Medlemmer. —

Efter Foredraget var der Musik og Sanglege. Den 30. s. M. havde vi Skoleafslutningsfest, hvortil der var mødt ca. 400 Mennesker. — Foruden Tombolaen i Dagligstuen havde Spejderne deres eget Lykkehjul i Spejderstuen, som i Løbet af en Time kunde melde: »Alt udsolgt og 180 Kr. i Spejderkassen.« Gevinsterne bestod udelukkende af Husflidsgenstande, som var forarbejdede af Spejderne. — I Gymnastiksalen var der Opvisning af Gymnastik og Sanglege, ligesom Musikholdet havde en travl Dag med at tilfredsstille vore musik-tørstende Gæster.

I April havde vi et Kursus i »Første Hjælp«.

16. Maj arrangeredes et stort Forhin-

dringsløb til Thorning m. v. Løbet, hvori alle 4 Patruljer deltog, blev baade lærerigt og fornøjeligt.

Midt i Maaneden var de af Hjemmets Elever, som ikke skulde deltage i Foraarturneringen, paa Tur til Himmelbjerget. Vi marscherede til Silkeborg, hvor vi gik ombord i Motorbaaden »Svanen«, som Højleselskabet villigt havde stillet til vor Raadighed for en billig Pris.

Turen gik først til Svejlbæk Færge, hvor vi spiste Frøkost. Derefter sejlede vi videre til Himmelbjerget, som Størstedelen af Turens 23 Deltagere fik

at se for første Gang. —

Grundlovsdagen, 5. Juni, fejredes Troppens 3 Aars Fødselsdag med Parade, Rekrutoptagelse, Taler, Sang og Musik. —

I Pinsen deltog Troppen i Midtjyske Spejderdivisions Turnering i Herning.

I Begyndelsen af Juli havde vi Besøg af Sundby Skolespejdertrop — 32 Spejdere — som vi havde en fornøjelig Eftermiddag sammen med. Om Aftenen aflagde en Del af vore Spejdere Genvisit i deres Lejr i Thorning Præstegaardshave og deltog i Lejrbaalsunderholdningen. —

13. Juli var vi paa 40 km Tur til Hald; paa hvilken Tur vi blev overrasket af et voldsomt Tordenvejr. — Vi fandt dog heldigvis et Skur, hvor vi søgte Ly, og naaede nogenlunde tørre hjem. —

I Slutningen af Maaneden var alle Eleverne paa Sommertur til Vesterhavet i 3 Dage.

Turen blev — som de foregaaende Ture til Vesterhavet — en uforglemmelig Oplevelse, takket være alle de gode Venner vi vandt os ude i Husby, fra hvem vi endnu af og til hører.

10. August havde Troppen Udrykning til Hinge Sø, hvor adskillige tog en Dukkert i Søens blanke Vand.

14. August var en Sorgens Dag, idet alle vore Marsvin blev bidt ihjel af en omstrejfende Hund, hvis Ejermænd dog senere har erstattet os Tabet ved at

give os en ny »Mads« og »Stine«, som vi passer bedre paa.

17. August havde vi Besøg af Lærer Gammelgaard, Landerupgaard, som meget interessant fortalte om sin Deltagelse i Verdenskrigen paa tysk Side. —

Om Eftermiddagen afholdtes »Verdensspejderstævne« i Gymnastiksalen.

24. August: Marschtur til Skive, hvor vi deltog i Opvisning paa Sportspladsen sammen med nogle udenlandske Spejdere, der var Skive-Troppens Gæster.

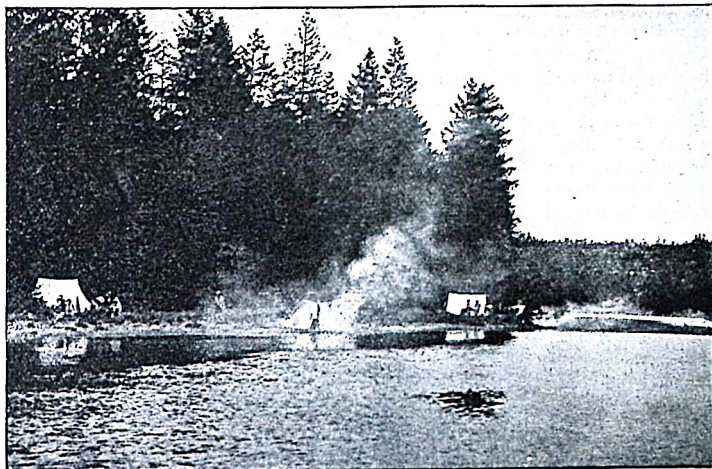
Vi blev indkvarterede til Aften hos Byens Borgere. —

31. August var alle Eleverne i Kirke i Thorning, hvorefter vi var Hr. Provst Larsens og Frues Gæster til Eftermiddagskaffe i Haven.

Senere paa Dagen holdt Provsten et interessant Foredrag for os om Steen Steensen Blicher, som har været Præst i Thorning.

I Oktober holdt Radioen sit Indtog paa Bogildgaard. Senere har en af Spejderne, Svend Jensen, i Patulje, i sin Fritid selv lavet et Apparat, som virker udmærket. Vi hører saaledes hver Aften Lyngby Radio meddele de sidste Nyheder.

19. Oktober: Lejrudrykning til Vester-skoven med Konkurrencer i Lejrspor

mellem vore 4 Patuljer om de af Divisionschefen udsatte Sølvspejder. 1. Patulje blev Vinder.

I November og December har Spejdernes Fritid næsten udelukkende været anvendt til Forarbejdelsen af Husflidssager til Julegaver og til Juleforberedelser. — Dog fik Størstedelen alligevel Tid til at udføre adskillige Jule-good turns.

Et Hold Dilettanter indøver i Aar 2 Komedier, ligesom et Hold træder gamle Folkedans i Gymnastiksalen to Gange om Ugen.

Aaret rundt har Onsdag Aften været fast Spejderaften.

Hver Patulje fører Dagbog Aaret igennem.

Axel Danneskov.

HA! HA!

— Man sidder ikke og piller sig i Næsen med Pegefingeren, Peter!

— Med hvad Finger gør man det da, Tante?

I Sogneraadet.

Formanden: Hva' miener I saa, te vi ska' ger ve den Masse Mog fra Grøveten?

Et Medlem: A miener, te vi sku læg' de hiel i Formandens Hænder.

— Er Deres Son paa Skolens Fodboldhold?

— Nej i Øjeblikket ser det nærmest ud, som om Holdet er paa ham.

Kobenhavneren (peger paa en Hostak): — Hvad kalder man den Slags Huse?

Bonden: — Det er ikke noget Hus. Det er Hø!

Kobenhavneren: — Aah, lad bare være. Mig kan De ikke narre. Jeg véd godt, at Hø slet ikke vokser i saadanne Bunker.

Fruen: Men hvad — du har jo ikke gjort noget ved Dynen, Petra. Jeg sagde jo, at enten skulde den fyldes med Hønsfjer eller ogsaa Edderdun.

Petra: Javel — Frue — men Hønsfjerene er sluppet op — og æde den ku' A ettl

Lærerinden: — Har du nu været oppe at slaas igen. Har jeg ikke lært dig, at hvis du bliver slaet paa den ene Kind, da skal du vende den anden til?

Peter: — Joh, det har De nok. Men han ramte min Næse, og jeg har kun een.

— Kan du skrive dit Navn med lukkede Øjne? spurgte Hans.

— Ja, svarede Faderen.

— Prov engang, bad Hans. — og rakte ham sin Vidnesbyrdbog.

— Far, hvad er det?

— Det er Guld fisk, min Dreng!

— Hvor mange Karat?

Lejrbaalet er Spejderlivets Helligdom. Hvilken 'Spejder' gemmer ikke Mindet om en uforglemmelig Aften ved en stille Sø, hvor 'Baalets Gnistregn' steg op mod den mørke Nattehimmel? Hvem husker ikke den glade Sang og den kaade Latter, Raabene, der gjaldede og gav Ekko? — Og dog — skete det ikke tit, at vi misbrugte de kostbare Minutter? Var al vor opfindsomme Underholdning — al vor skrigende Munterhed — ikke ofte i Modstrid til den stille, slumrende Natur, der omgav os ... de tavse Træer og dampende Enge, der dannede Rammen om vort Lejrbaal?

Jeg opsøger en diset Januardag min gamle Skolekammerat, Lederen af det kendte Jamboree-Guitar Orkester, Fru Michala Weis Bentzon og beder hende fortælle lidt om sit Syn paa Guitarspil og Lejrbaal.

— Ja, lad mig saa til at begynde med erindre om, siger Fru Michala, at Guitaren i Middelalderen spillede den samme Rolle som Klaveret i vore Dage. Man kunde daarlig tænke sig et ordentligt Hjem med Hygge og Stemning uden en Guitur! Troubadourerne drog jo ogsaa om fra Sted til Sted med Guitaren paa Ryggen ... Hvorfor har Spejderen ikke for længe siden taget den i sin Tjeneste? Man kan jo ikke godt slæbe rundt med et Klaver ... det behøves heller ikke ... kan man tænke sig noget skønnere end at sidde ved Baalet og synge til Guitarspil ... man behøver blot en saadan Aften at slaa et Par Toner an — straks er Stemningen der. —

— Hvad mener du ellers om Spejdernes Lejrbaal?

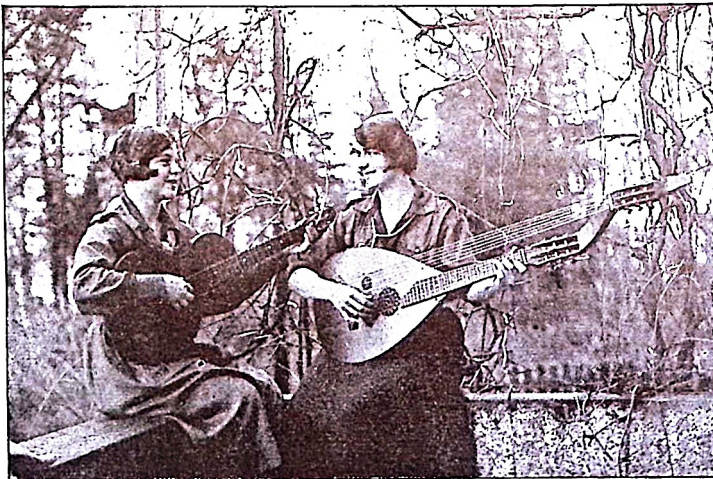
— De er efter min Mening alt for ofte forcede! Der skal ske noget ustandseligt. Drengenes Lejrbaal mangler for tit Stemning ... ofte udarter de og bliver vanvittig pjankede.

— Er Pigernes bedre?

— Ja, ... vi synger vore Viser og Sange ... og saa kan der godt gaa lang

GUITARSPIL OG LEJRBAAL

Fru Michala Weis Bentzon fortæller.

Tid hvor der intet sker — vi sidder blot og sludrer — to og to — der er altid Spejdere, der kun sjældent træffer hinanden, og som har hundrede Ting at snakke om ... det skal der være Tid til ind mellem Sangene.

— Hvad mener du om Sangene og Spejderne?

— Danske Drenge har den 'Fejl', at de aldrig kan Teksterne!

— Kan Pigerne det?

— Nej, — ikke et Slag! Sandheden frem! smiler Fru Michala. Det er ikke som hos Tyskerne og Østrigerne. Jeg kender en tysk Familie. Af de 4 Børn spiller de 5 paa Guitar — havde jeg nær sagt — den 5te er en Nevø ... de kan sidde en hel Aften igennem og synge deres dejlige Sange ... jeg tror, de kan 500 — med 30 Vers i hver!

— Hvilke Sange egner sig bedst?

— Ja, der er jo det sørgelige, at vi har saa uendelig faa danske Viser. Vi har en Mængde smukke og ogsaa danske Sange som »Flyv Fugl« — »Fred hviler« — »I Danmark er jeg født« — og den Slags — smukke og stemningsfulde — men vi mangler den muntre Vise ... Vi har »Ole sad« — men det er ogsaa den eneste ... vi savner en dansk Bellmann.

— Er Aakjærs Sange ikke noget af det rigtige?

— Jo, — og naar vi taler om Aakjær — saa kan jeg fortælle om mit Besøg paa Jenle ... vi dumpede derind en Aften — 4 Piger og 2 Drenge — og bad om at ligge i hans Lade ... vi blev modtaget med aabne Arme ... Kaffe og Kager o. s. v. ... sad paa Trappen og sang hans Sange, mens Maanen stod op over Sallingfjord ... der var vidunderligt.

— Er det svært at spille paa Guitar?

— Nej, det er vanvittig let! Enhver nogenlunde begavet Spejder kan lære det paa et halvt Aars Tid ... og tænk saa, hvor nemt det er at føre Instrumentet med sig ... Jeg kørte forleden Sommer over 500 km med Gita-

ren paa Ryggen ... den vejer jo ingenting ... Drengene skulde meget hellere ofre de Par Timer paa at lære at spille Guitar, i Stedet for at sidde og hænge over Klaveret uden dog at naa noget.

— Er Guitaren ikke dyr at købe?

— Nej — man kan faa en daarlig til 25 og en udmærket god til 50 Kroner! Og tænk saa, hvilken Glæde man har af den.

Vi giver den unge Guitar-Spillerske Ret: var det ikke noget for jer danske Spejdere at føre Guitaren med ind i jeres Lejr? Dens spinkle, klimpende Toner falder nok saa godt sammen med den danske Sommeraften som jeres Hyl og Raab, der alt for ofte bryder den fine og stille Stemning, der brøder til ved et Lejrbaal i en dansk Egn.

— Og lad os samtidig benytte Lejligheden og slaa et Slag for den muntre Vise. Selv om der maaske ikke findes mange vordende Bellmann'er iblandt jer, er der nok en og anden, der kan skrive en kvik og munter Spejdersang. Prøv det — og send os den.

Hvem skriver Sommerens Spejdersang?
G. J.

MAANEDENS INTERVIEW

MAANEDENS INTERVIEW

ET „INTERVIEW“ MED DRENGENES DIGTER

Torry Gredsted fortæller. — Da „Midtjyske“ sejrede. — Har De været i Livsfare?

Hvilken dansk Dreng kender ikke »Paw« — vel nok den bedste Drengsbog, som nogensinde er skrevet af en dansk Forfatter? Og hvilken Spejder kender ikke Navnet: Torry Gredsted? De gæve »Midtjyske«, der for Aar tilbage havde ham til Divisionschef, glemmer ham aldrig. Gang paa Gang, naar man møder gamle Spejdere, hører man dem berømme Gredsted — Føreren, som man med Glæde gik i Ilden for.

Torry Gredsted har fartet det meste af Jorden rundt. For Tiden har han Bopæl i Sønderborg — og da vi finder det naturligt, at »Drengenes Digter« udtaler sig i »Maanedens Interview«, sender vi ham Spørgsmaalene pr. Brev — og modtager Svarene paa samme Vis.

— Hvornaar blev De Spejder?

— 1910.

— Hvordan gik det til?

— En Aften stod der nogle raske Viborg-Dreng i min Stue. De spurgte mig ligeud, om jeg vilde være deres Tropsfører, da de havde dannet nogle Spejderpatrouiller. I Forvejen havde jeg læst Lembekes Spejderbog og slugt det Hele med Begejstring. — Saa jeg slog til og har aldrig fortrudt det.

— Vil De ikke fortælle en Oplevelse fra Deres egen Drengetid?

— Nogen enkelt Oplevelse kan jeg ikke finde frem — der var saa mange. Den første Halvdel af min Bog: »Eventyrblod« er min egen Skoletid, og jeg selv en passende Blanding af »Jørgen« og »Erik«.

— Hvornaar var Deres stolteste Øjeblik som Spejder?

— Jeg tror nok, det var dengang min Division (»Midtjyske«) under Hinds-gavllejren fik Silkefanen overrakt som Ærespræmie til den Division, der havde gjort den største Indsats og opnaaet det bedste Resultat i Korpskonkurrencen — dengang var jeg stolt paa mine Drenges Vegne.

— Hvilken af Deres Bøger holder De mest af — og hvorfor?

— »Paw« — Hvorfor? Ja, det kan jeg ikke rigtigt svare paa — maaske fordi jeg har ladet Hovedpersonen leve det Liv, som var mine egne Drenge-dromme. Man prøvede jo dengang paa at føre lidt af det ud i Livet, det mislykkedes naturligvis; men saa lod jeg »Paw« gøre det.

— Hvad læste De selv som Dreng?

— Ingenting — jeg havde nær sagt hverken det jeg skulde eller burde — altsaa absolut ikke et Eksempel til Efterlignelse!

— Hvad mener De om Nutidens

Dreng — i Modsætning til Drengene i »gamle Dage«?

— De er heldigvis bedre — »if I were a boy again«.

— Har De nogensinde været i Livsfare?

— Et underligt Spørgsmaal. Jeg har ikke været fanget af Menneskeædere, men i en Brandstorm hængt i Neglene i Rojlæraen, været indviklet i vildt Slagsmaal i en af Buenos-Aires' Havnekipper, hvor Knivene blinkede, redet lobsk ikke saa faa Gange, som Alpebestiger mere end een Gang følt Grunden smuldre under mig og kort sagt oplevet lidt af hver, og saa kommer man naturligvis ud for Situationer, hvor man godt kan sige, at man har været i Livsfare — men det er man vel ogsaa, naar man skraar over Købmagergade ved 5-Tiden.

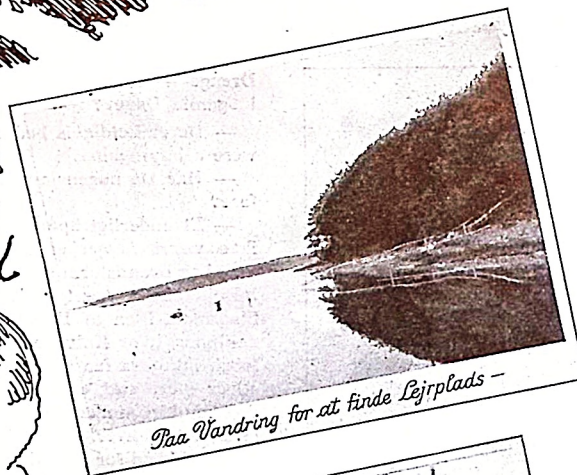
— Kan vi ikke faa en Oplevelse fra Deres Rejser?

— Jeg plejede altid at sige til min Spejderordonnans, der bar min Mappe med Dommerpapirer o. lign.: »Pas godt paa den — Nordeuropas Skæbne afhænger deraf.« Samme Vending brugte jeg for nogle Aar siden engang til en Garderobeforvalter i en Restaurant i Paris, samtidigt med at jeg afleverede min Mappe med Manuskriptet til en af mine Bøger og en lidt aflang, haard Pakke. Da jeg kom ud, stod der en Politibetjent, og jeg maatte følge med til Stationen. Her bladede de i min Mappe, men kunde ikke forstaa de mange mistænkelige Papirer. »Hvad er det?« spurgte de saa og pegede paa Pakken. »Tror De, det er en Bombe?« svarede jeg smilende og pakkede ud. Pakken var en lille Mælkespand af Kobber, som jeg havde købt hos en Antikvitetshandler.

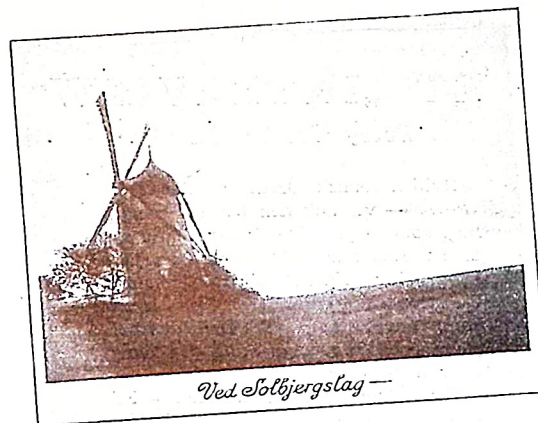
Man havde virkelig arresteret mig som mistænkt Anarkist — behøver jeg at sige at Mistørstaelsen hurtigt blev opklaret.

— Til Slut skal De give os Maanedens Fyndord!

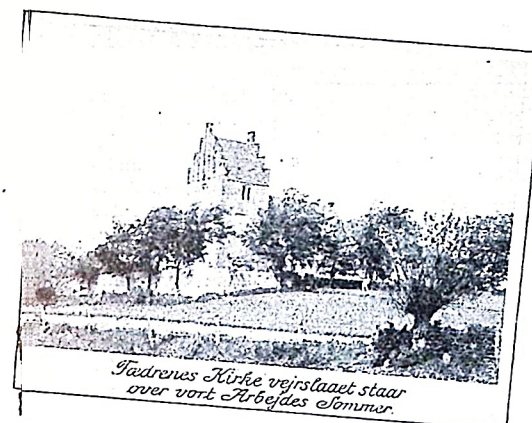
— »Hjørnetanden i Underlæben og prov engang til«.

Paa Vandring for at finde Lejrplads —

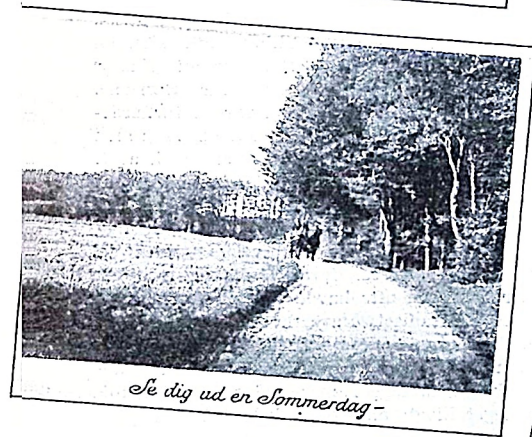
Ved Solbjergslag —

*Fædrenes Kirke vejrslaaet staar
over vort Arbejdes Sommer.*

I Spejdernes Eventyrrige

Se dig ud en Sommerdag —

I Middagsolen

Stilhed.

Hvor vi havde det godt.

Der er et ydigt Land.

Fotografierne efter „Væbneren“

Spejder, har du nu ogsaa tilfulde nydt den herlige danske, vaarfriske Bøgeskov? Har du været med i Teltet og gennem dets Dør set Solen stige op af det gyldne, glitrende Hav? Har du efter en tør, hed Sommerdags anstrengende Marsch ud ad den støvede Landevej mod Aften fundet den idylliske Lejrplads ved den stille Skovsø, hvorfra Kilden med sagte Klukken fortalte om gamle Danmarks store, rige Skonhed? Hvis du kan sige ja til alle disse Spørgsmaal, da var det ikke forgæves, du tog Uniformen paa. Da var det godt, du meldte dig til Fanerne, da Troppen til Hornets gjaldende Klang i tætsluttede, taktfaste Sektioner drog ud paa Lejr: det være sig en kort eller lang. Har du prøvet, hvad det vil sige at være det frie, ubundne Naturbarn, ham der selv maa lave sin Mad, stoppe Rifter i Tøjet, kort sagt klare sig selv.

Vi slog Lejr ved en gammel Mølle. Mølleren og hans Familie tog — som næsten alle gør, naar man opfører sig pænt — venligt mod os. At se Solen skinne paa de hvide Sejl, mens Vinden fik Vingerne til at dreje rundt og rundt, ja det var vel værd at se paa. Men da Maanens Straaler belyste de fire sorte Arme og omdannede den smilende Mølle til en grum Kæmpe, som truede ad den lille Spejderdreng, der halvfrysende sad ved Baalet og ventede paa Afsløsning, mens tusinde Lyde fik hans Fantasi til at fremtrylle Stemmer og Skikkelser — husk paa, han alene skulde vaage over de andre — da først opdagede han, hvor herligt det var at komme i Lejr.

Ja, det var herligt at vandre syngende og glade i det høje Græs, naar Lærken sendte sine jublende Triller ned over Markerne, hvor Køerne i dosig, mæt Ro laa og gumlede i

den hede Middagsstund. Hvis jeg i Ord kunde fortælle om de Rigdomme, som Danmark ejer, da vilde jeg være lykkelig. Jeg kan ikke, men andre kan. Den store, undrende Skov, den stille, smilende Sø, de frugtbare, grønne og gule Marker, de kan fortælle om, hvad Danmark er. Ja, selv den kedelige graa, støvede Landevej, som faar Rygsækken til at gnave, som laver Blaser paa Tæerne, selv den kan fortælle om alle de lystige Historier, der gik gennem Rækkerne, da vi med sure Miner travede den sjette Mil. Var Møjen det ikke værd? Spørg enhver gammel Spejder, og han vil svare bekræftende. Derfor du raske Dreng, føler du ikke, at dette er noget for dig! Kom, tag mig ved Haanden og lad os gaa ud og se den herlige danske Natur! Netop nu er den smuk, da Sneens kolde Træppe er væk og Fuglesang forkynnder Vaarens Genkomst. Faa dog fat i dine

Spejderkammerater og forsvind med Sweaters og Fedtlaederstøvler ud til det vaarspirende Danmark, hvor lette Foraarstaager gør Luften tung at lidaande. Ja, lad ikke Vejens Ælte bevirke, at du holder dig tilbage. Nej ud at se, det spirer og gror, det skal vi, om endog Regn og Slud giver hele Landskabet et graat Skær. Hører du ikke Vaarens kaldende, kaade Røst. Den kalder alt til Liv ogsaa dig du raske Dreng. Derfor ud af den lumre Stuel væk med Snue, Forkølelse, Hostesaft og lignende. Lad os i den stille Sommernat drømme om gamle Danmarks svundne Storhed. Lad Soens sagte Skvulp være Musikken til det Skuespil, vi ser derude, og naar Maanen har trukket sit Solverslor for, vil vi vandre hjem til Lejren til Livet og Legen. Kom saa med, vi vandrer med Sang og Klang glade ud i den dejlige danske dugfriske Skov.

A. E. A.

„KASTOR“ FORTÆLLING AF LEKTOR LAURITZEN

Kristen Rasmussens Gaard laa tæt ved den Skov, hvori Rævebakkerne fandtes. Nu i Foraarstiden fandt Gaardens Hons undertiden Vej ind i Skoven, og Rævefar, som var ude efter Midtidsmad til Familien, snupede da en Hone. Men dette syntes Kristen Rasmussen ikke om og klagede til Skovfogden, naar de tog sig et Slag Kort om Aftenen. Han vilde have, at Rævene skulde graves ud, og tilsidst lovede Skovfogden da at tale med Skovrideren.

»Jeg graver ikke Ræve ud,« sagde Skovrideren. »Gaardmanden kan holde sine Hons fra Skoven.« Men saa kom Skovfogden frem med et Forslag, som lod et Smil glide over Skovriderens Ansigt, og han sagde: »Lad gaa da!«

Det var naturligvis den nærmeste Rævegrav, der skulde holde for, og Kristen Rasmussen var selv med og blev stillet parat med Bossen ved det ene Rør. Naboen tog sig af det andet.

Den gamle Hunræv laa med sine 4 Hvalpe inde i Hulen fulgte Begivenhedernes Udvikling. Da hun mærkede, det var Alvor, tog hun en Hvalp i Flaben og bar den ud ad det tredje Rør, som var godt skjult. Det var det, som Skovfogden havde gjort Regning paa. Det lykkedes at faa 3 Hvalpe bort, inden Hulen naaedes. Den 4de blev fangen levende.

Nu var Kristen Rasmussens Søren med i Skaren under Udgravningen. Da han saa Rævehvalpen, blev han ganske indtagen i det lille Dyr og bad saa meget om at faa den.

Søren var en Dreng paa 13 Aar med et blødt Hjerte. Han havde lige mistet en Hundehvalp, Son af Gaardkøteren Trine. Den havde baaret Navnet »Kastor«, fordi Søren i Vinter havde overværet et Foredrag i Forsamlingshuset om Stjernebillederne. Det var en Højskoleforstander med Brillen og langt Haar, som havde talt.

»Du kan jo sagtens la' Drengen faa Hvalpen, saa kan Du senere sælge den til Zoologisk Have,« sagde Skovfogden til Kristen. Der var dog et lille Glimt i hans Øje; men det saa ingen andre end Søren. Naa, Kristen Rasmussen gav tilsidst efter. Ræven blev baaren hjem og præsenteret for Trine. Den lugtede jo nok nederdrægtlig af Ræv; men Trine var ikke Jagthund og havde ikke sine Fornemmelser. Det var dog en Slags Erstatning for den kære Afdøde, saa hun

adopteret Hvalpen, og Søren var henrykt og kaldte den »Kastor« efter Hundehvalpen. Ogsaa Gaardens Svin og Kalve modtog Rævehvalpen godt, og i Hestestalden kom den snart paa Musejagt. Kristen mødte den i Gaarden med en Rotte i Flaben og gav den i den Anledning et venligt Nik.

Saa vidt gik altsaa alting godt. Men en Dag begyndte Kastor at lege med Hønsene. Det var en forfærdelig morsom Leg; men han bed for haardt, og der blev et umaaadeligt Spektakel. Søren kom til, og han

bankede Ræven ordentlig igennem. Desværre syntes det ikke at hjælpe videre. Saa raadførte Søren sig med Ole paa Nabogaarden, som saa ofte havde vist sig forstaaende.

»Det er ligesom i Paradisets Have, hvor de ikke maatte tage af det ene Træ,« sagde Ole dybsindig. »Men naar Ræven maa bide Mus og Rotter, hvordan skal han saa kunne forstaa, at han ikke maa tage Høns?« Søren syntes nok, at Svaret var meget klogt; men det ydede ham jo ingen Hjælp.

Tilsidst forsvandt der en Hone, og Kastor blev udlagt som Morder. Han blev bunden, og Kristen Rasmussen erklærede, at nu skulde han til Zoologisk Have.

Men Søren vilde det anderledes. Om Aftenen skar han Rebet over og flossede Tampen op, saa det saa ud, som om Ræven selv havde bidt sig løs. Saa gik han med sin Yndling ud til den store Sten, hvor de saa ofte havde siddet sammen og set over mod Skoven. Søren holdt en lille Tale, løste Baandet og jog Ræven ind i Skoven. Saa knuste han en Taare og gik bedrovet hjem.

Da Kastor kom ind i Skovens omhed, var det, som om en ny Natur vaagnede i ham. Han aabnede Næseborerne og indaandede den krydrede Duft. Han lyttede til de mange forunderlige Slags Lyde, som den saakaldte »slumrende Natur« bar hen til hans følsomme Øre. Nu krydsede han Sporet af Fasaner, som var gaaede til deres Nattelogis. Der traf han Sporet af en Hare, som var for udgaende til Græsmarkerne. I flere Døgn levede han i en Slags Rus. Saa tvang Sulten ham til at jage; men dette gik naturligvis smaat nok i Begyndelsen. En Aften, da Søren som sædvanlig sad paa Stenen og sørgede, mærkede han en vaad Snude, som søgte efter Kødet i hans Lomme. Fra den Dag saas de to Venner af og til i Skumringen.

En Aften mistede Kristen Rasmussen en fed And. Det var en Udfordring, mente Gaardmanden, og i flere Dage efter gik han stadig med ladt Bosse. En Dag fik han ogsaa Ræven at se. Det var i Kviernes Fold. Kastor smuttede uforknytt omkring mellem sine gamle Venner, som nu ligesom han var blevne større. Kristen forsøgte gentagende at komme Ræven paa Skud; men hver Gang han fik Bossen til Kinden, var der en Kvie i Skudlinien. Saa gav han op tilsidst og trøstede sig med, at Klapjagternes Tid nu snart var inde.

Greven, som ejede Skoven, havde inviteret sin nye Huslærer med til Klapjagt. Skytten var der for at meddele Skovrideren det. »Det var nederdrægtlig uklogt gjort af den Gamle, Hansen,« sagde Skovrideren, »for saadan en nybagt Kandidat skyder os bare et Par Klappere istykker.« Skytten rystede betænkelig paa Hovedet. »De maa lade Patronerne til ham, forstaar De? Og saa kan De glemme at komme Hagl i. De kan tage Fjerene af den Fasan, som døde forleden, og putte dem i istedetfor.« Skytten smilede og nikkede. Og dermed var de Løjer aftalte.

Dagen kom, og Kandidaten blev stillet paa Post ud for et Fasanspor. »De kommer her,« forklarede Skovrideren. »Derhenne omtrent vil de nok gaa paa Vingerne, og saa faar De et fint Skud til dem. Pas nu godt paa.« Der kom virkelig ogsaa Fasaner; men Kandidaten glemte at fyre. Saa kom Kastor luntende. Han var bleven ked af alt det Spektakel, som havde vækket ham af hans Formiddagssovn, og nu styrede han godtroende lige los paa Skyttekæden. Kandidaten havde ham paa ganske nært Hold og fyrede. Fasanfjerene fløj om Hovedet paa Ræven, og Forladningen sved ham i Pelsen. Han drejede til Siden og forsvandt, højlig forbavset over denne Oplevelse. I det samme kom Skovrideren til. »Bravo! De skal se, De har ramt!« Jo, ganske rigtig. Her laa jo Masser af Fasanfjer. »Ja; Fasanen kan ikke være langt borte,« erklærede Skovrideren bestemt. »Vi finder den nok.« Men nu begyndte der at gaa et Lys op for Kandidaten. Han blev fornærmet, og Jagtselskabet fik sig en ordentlig Latter.

Denne Hændelse burde egentlig have belært Kastor om Menneskenes Slethed. Men han havde svært ved at forstaa de menneskelige Retsbegebre. Det var begyndt at gaa op for ham, at naar han tog en Høne eller And hos

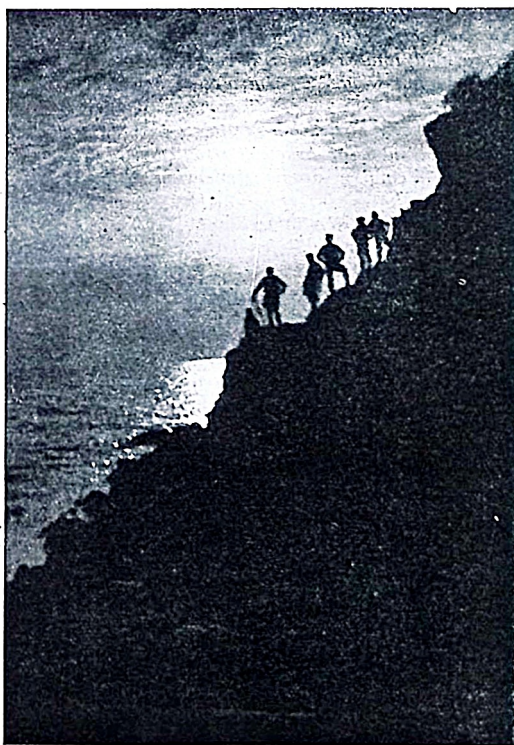
Gaardmanden, saa var det ikke helt korrekt. Men at han ikke skulde have Fred i Skoven, at Menneskene stræbte ham efter Livet paa hans egne, naturlige Enemærker, det vilde ikke gaa op for ham. Dette er Forklaringen paa hans sidste, store Bommert.

Det var ved Vintertid og henimod Jul. Greven holdt »Julejagt«, som det kaldes. Der var ikke mange Mennesker paa Benene; det gjaldt kun om at skyde et Par Dyr og nogle Harer til Julen. Kastor kunde let være smuttet tilside; men han saa sig ikke ordentlig for, og han faldt for Grevens egen højadelige Bosse. Skuddet sad tilsyneladende godt nok. Ræven var øjensynlig død og blev forelobig lagt over en Gren paa en gammel Eg for senere at afhentes. Her fandt Søren sin Ven og græd sine modige Taarer. Han kigede paa Blodpletterne og strøg kærtegnende hen over det røde Skind. Men hvad var det? Ræven var jo ikke død alligevel. Først aabnedes det ene Øje, saa det andet med et sky Blik. Saa mødte Øjnene Sørens, og der kom et venligt, sørgmodigt Udtryk i dem. Saa slikkede Kastor Drenghens Haand. Derpaa vaagnede den til nyt Liv, gav et Spring ned fra Grenen og forsvandt i en nærliggende Tykning. Skytten gik senere med sin Hund for at følge Rævens Spor. Den var jo anskudt og maatte ikke ligge og pines.

Sporet førte til en Rævegrav: men da var Mørket faldet paa. Næste Morgen blev der sendt Gravhunde ned i Hulen: men Ræven var borte. Den havde benyttet Natten til at passere et Vandløb og paa bedste Maade udslætte sit eget Spor.

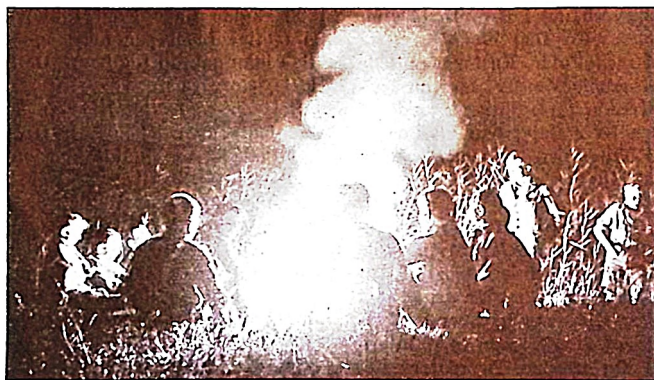
Dens Ry gik over Egnen og naaede Grevens Øre. »Gid jeg kunde faa den Ræv at se en Gang endnu,« udbød han. Og Ønsket blev opfyldt en smuk Efteraarsdag, da han med Skytte og Hund var ude for at skyde Fasaner. »Diana« stod pænt, og en dejlig Fasan-kok gik paa Vingerne. Greven trykkede af, Fasanen knækkede sammen og faldt i en stor Bue til Jorden lige for Snuden af Kastor, som ogsaa havde været i Bogepurrene efter Fasaner. Tilbuddet var for fristende. Kastor sagde Tak, tog Fasanen og for afsted. Jægeren raabte og pudsede »Diana« paa Ræven. Greven holdt sig paa Mavnen og lo. Diana havde kun en Fejl: hun holdt ikke af at gaa i Vandet. Da derfor Kastor sprang i Torvegraven tæt ved, vendte Hunden fløv og klynkende om. »En første Klasses Ræv,« erklærede Greven senere, hver Gang han fortalte Historien.

VÆBNERE PAA VANDRING

Efter »Verden og Vi«

Fot. Johs. Christiansen

L
E
J
RB
A
A
L

UDTALELSER OM LEJRBAalet AF KENDTE SPEJDERVENNER

Kolonnechef Lundbech, Odense.
Lejrbaal (Sommer).

Tusmørke.

Luften lun.

Smaasnakken rundt i Teltene.

Svag Knitren fra Baalpladsen — Baallet brænder.

Flojte — Uro — Kreds om Baalet — Stilhed.

Alvor — Skæmt — Tankeflugt til dem derhjemme.

Egne Tanker lutres.

Nu er Tiden inde. — Nu staar Drengehjerter aabne.

Hvad Spejderen i de unge Aar ser, horer og foler ved et Lejrbaal, bliver til bestemmende for hans Fremtid.

Mærk jer dette alle I Forere, der frivilligt har meldt jer til at være med til at højne og skærpe Moralen og det bedste i og for Danmarks Ungdom og Danmarks Fremtid.

Rudi.

Tropsfører E. Lütchen-Lehn.
En Skitse af Præriens Lejrbaal.

Poppepile og Hængepile danner Rammen — foroven Stjernehimlen med Sydkorset og den sydlige Mælkevej, lavt paa Himmelen Orion.

Baalet knitrende, smaa Flammer spiltende langs de tørre Algarobogrene, i en Kreds om Ilden Folkene, hvis Blod er en Blanding af den sydlige Inkastamme og de første spanske Indbyggere; Matéen (den argentinske Folkedrik) gaar rundt, hver efter sin Tur tommer el maté.

Juan henter sin Guitarre, og som en

Skjald synger han sit Lands lange vemodige Sange; man sidder paa Hug stille, drommende.

E. Lütchen-Lehn.

Forfatteren H. Buchhave sender et
Vers af sin smukke Baalsang.

Vi elsker det dæmpede doende Baal!
med lønlige Runer det skriver
blandt Gloder og Gnister om herlige
Maal,
om alt, hvad os Fremtiden giver.
Der stiger af Asken et straalende Slot!
— Velan! vi drager fremad mod alt
rent og god!!

Vi — den unge Slægt —
vil vandre Vejen kækt!
intet kue vil
den Vilje, der blev til
blandt Venerne her
i det slakkende Skær
fra Baalet en Sommernat i Lejren!

H. Buchhave.

Forfatteren Vilh. Bjerregaard.
Liv —

Har du sammen med nogle gode Kammerater en stille dansk Sommeraften siddet om et Lejrbaal fjernt i de dunkle Skove, har I sammen sunget jeres muntre og alvorlige Sange, har I talt med hinanden, mens Baalets Luer flammede højt og Skyggerne slakkede om mellem Skovens ærverdige Stammer,

da — og først da — har du levet!

Vilh. Bjerregaard.

Adjunkt Johan Larsen, Tønder.
Det ulmende Lejrbaal.

Det var højt oppe i Klippebjergene, tæt ved Grænsen mellem U. S. A. og Canada, i det Eventyrland, der hedder Yellowstone Parken. Vi havde Dagen igennem siddet i vor lille Bil og kørt gennem store Skove, havde set gemyttelige Bjørne mellem de røde Fyrrestammer, Ørne paa Canyonens ensomme Klippetinder og hyggelige Bævere i de mørke Floder.

Saa skumrede det, og vi slog Lejr for Natten; eftersaa Bilen, ordnede Telt og Sovepladser, ristede Flæsk og lagde Kartofflerne i Asken, — bagte Pandekager en halv Times Tid, stoppede de Stromper, vi Dagen for havde vasket i Yellowstone Søen, skrev et Par Breve — tændte en Cigaret — og sad saa og sludrede et Kvarter Tid ved Lejrbaalets Gloder, — om Ruten for i Morgen og Anskaffelse af et nyt Bagdæk, men og-

saa et Par — tilsyneladende tilfældige — Ord om, hvem Brevene var til — og andet, som man bedst siger ved et ulmende Baal — alene 2 i en stor Skov. Den andens Ansigt bliver klart belyst fra Gløderne, men han kniber Øjnene lidt til for Varmen og Lysskæret. Hvorfor kendte jeg denne Mand, som jeg kun havde været sammen med en Maaned —, en svensk Ingeniør? Hvorfor turde han spørge mig, hvem Brevene var til, og hvorfor svarede jeg?

Var det ikke det ulmende Lejrbaal.
Johan Larsen.

Pastor F. Lerche, Ringsted. Lejrbaalet.

Lejrbaal, om jeg kunde det, vilde jeg skrive en Hymne til Lejrbaalets Pris. Men jeg kan det ikke, altsaa maa jeg tage ganske prosaisk paa Emnet. For mig er der to Slags Lejrbaal, de for os selv, og de for Tilskuere. Lad os tage de fremmede først. Spejdere, I skal vide det, det er ikke mindst vore Lejrbaal, der faar Folk til at se venligt paa os. Har vi ikke alle oplevet Manden, der troede, vort Baal vilde svie Hytten af over Hovedet paa ham, men

havde han saa een Gang siddet, lidt tilbage, hvor Baalets Skær kun faldt sparsomt, saa var han fremtidig Gæst ved hvert Lejrbaal?

Saa er der vore egne, dem jeg selv holder mest af. Naar vi lejrer os, kun Spejdere, omkring Baalet, og en han fortalte, helst om en Mand eller Kvinde, der naaede noget i Livet, naar vi

synger vore snart muntre, snart alvorlige Sange, naar vi til sidst priser Gud for Jordens Dejlighed. Maa da ikke noget i ethvert Spejdersind sig: »Ja, jeg vil altid være i Pagt med det skønneste og bedste i Livet.« Fritz Lerche.

Forfatteren Viggo Rehlund. Ilden.

Ilden drager os med en sælsom Magt. Naar den tændes i Mørkningen derude i Lejren, kan vi ikke andet end samle os om den og stirre ind i dens røde, slikkende Tunger.

Ilden lutrer. Den faar os til at glemme Dagens smaa Genvordigheder, den tænder Begejstring i vore unge Sind og gi'r Fantasiens Vinger . . .

Derfor glæder jeg mig altid til de Timer, jeg skal opleve ved Lejrens luende Baal!
Viggo Rehlund.

Forbundssekretær i F. D. F. Axel Bang.

Lejrbaalet —

Lejrlivets i Reklameøjemed mest udnyttede, i Realiteten mindst udnyttede Chance!
Axel Bang.

Vintren veget — Himlen klar,
Livets Gro-Tid vendt tilbage:
dugfrisk spejler Øjets Glar
Drøm om Daad og gyldne Dage.
Højt langs Hegn og Mark og Kær
Sang og Latler jubler lyst og længe
— det er Danmarks Ungdomshær.
Danmarks raske, glade Dreng.

Sct. Georg Sang

Mel.: Slumre sødt i Slesvigs Jord.

Blev end Vintren nok saa lang,
Mørkets Timer nok saa trange:
vi har vaar-stærkt Vingefang,
Sol og Smil i Sind og Sange!
— Vaagent Værn mod Dragens Magt.
Forpost kæk i Lysets Fejder,
Renheds, Sandheds Riddervagt
— det er Danmarks unge Spejder!

Gid da under Sandheds Tegn
glad vort Løfte maa besegles;
gid det bag vort Lilje-Hegn
i vor Færd, vort Liv, maa spejles!
Da kan vi vort Spejdernavn
frit og stolt og frejdigt bære —
— da skal vi til Folkegavn
øge, styrke Danmarks Ære!

H. P. V. Haghfelt.

Redigeret af G. Honnens de Lichtenberg, Willemoesgade 54, København, Telefon Ø. 3529 y.

Paaskestævnet.

Nu er det snart Paaske, og saa samles Forere og ældre Søspejdere fra de forskellige Tropper til Kursus i København. Planerne er forlængst tilstillet de forskellige Tropper, og Deltagerne er udtaget og anmeldt.

Til disse vil jeg nu give et Par Raad: Tal med de andre Deltagere i Stævnet om Arbejdet i Troppen, hør af dem om deres Erfaringer og skriv deres Raad op; i det hele taget vil en Notesbog ikke være af Vejen, der bliver nok at skrive op om. I maa jo huske paa, at naar I kommer hjem, saa skal I gøre Jeres Kammerater i Troppen delagtige i det Udbytte, I faar ved at deltage i Forerkursuset. I skal søge at bringe saa meget som muligt med hjem til Kammeraterne, at ogsaa de kan faa Nytte og Gavn af Kursuset, det er jo Meningen med det.

Saa er der en anden Ting: Vær ikke bange for at spørge, I har af Programmet set, at der om Aftenen vil være Diskussion og Spørgetimer, ved disse skal I komme frem med, hvad I gerne vil vide Besked om eller høre andres Mening om. Kom frem med, hvad der optager Kammeraterne hjemme i Troppen, og lad os faa snakket om Tingene, maaske er det det samme hos andre, nogle kender maaske en Udvej, som sagt, tal frit fra Leveren. Og til Slut, her under Stævnet har I Lejlighed til at aftale med andre Tropper om fælles Ture, Konkurrencer eller lign. i den kommende Sommer, saa vil rigtig kan faa fremmet Samarbejdet mellem de forskellige Spejdertropper.

Paa Gensyn til Paaske.

Ulk.

12-Aars Festen.

Torsdag d. 5. Februar kaldte 1. Københavns Trop til Fest hos Nimb, Søspejdernes 12-Aars Stiftelsesfest. Først holdt Kaptajn Ejnar Mikkelsen et Foredrag om Scoresbysund-Ekspeditionen, som lonnedes med stærkt Bifald. Efter Foredraget var der arrangeret en Souper for Spejderforældre og -venner.

Talernes Antal var stort, og Troppen

sik overrakt 1 Oktant og 2 Kikkerter som Gave fra Hr. Navigationslærer Boesen. Medens de ældre spiste, havde Ungdommen begyndt at danse i den store Sal, Stemningen var udmærket, og da Frk. Ellen Margr. Hansen til Slut sang sine kvikke Sange fra Studenterrevyen til Fordel for en Ekstradans, strømmede Pengene ind.

Red.

„Søspejdersamfund“.

Torsdag den 26. Febr. mødtes ca. 20 gamle Drengene fra K. V. Hoyers Tropper for at drøfte Muligheden af at samle de gamle Søspejdere af og til for at styrke Kammeratskabet og støtte den gamle Trop, saadan som Jens Hvass foreslaar i »Nordisk Spejdersport«.

Planen vandt god Tilslutning, og man vedtog at indbyde til et Møde Mandag den 30. Marts Kl. 8 pr. i 1. Københavns Trops Lokale, Nørrevold 38

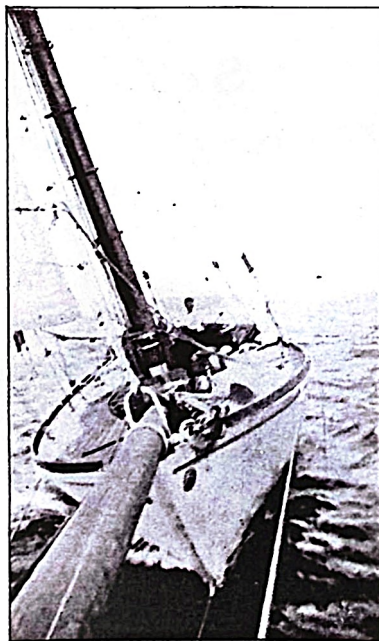
V. Alle gamle Søspejdere bedes give Møde og tage Fotos eller hvad der ellers menes at kunne have fælles Interesse med.

Red.

Paa Togt med Andres.

Det havde længe været bestemt, at Møns Søspejdertrops Langtur 1923 med Kutteren »Andres« skulde gaa til Sønderborg. Det blev ogsaa til Virkelighed, idet vi Søndag den 14. Juli 1923 Kl. 6¼ Aften lettede fra Stege og gik for en SV. Brise til Lango Vrid, hvor vi ankrede op for Natten. — Tidlig Søndag Morgen lettetes Ankeret, og for en jævn Kuling af ØSØ. styrede vi gennem Vridet. Hen paa Eftermiddagen begyndte Vinden at skralde, hvilket betød saa meget, at vi først naaede til Svendborg Sund omkring Kl. 7 Aften efter en meget rolig Tur over Smaalandsøhavet. Hele Mandskabet var i Puds, lige parat til at gaa i Land i Svendborg, — men ak — det blev blikstille. Pludselig trak en voldsig Tordenbyge op, saa vi maatte løbe »Andres« i Vinden og bjerger Sejlene, men det gik ikke saa let som ventet, fordi Storsejlet hagede sig fast i Bomdirken; dog efter et meget haardt Arbejde lykkedes det at faa bjerget Sejlene og kastet Anker, saa først Kl. 11 kunde alle Mand gaa til Køjs, dødtrætte og uden at være kommen i Land i Svendborg. Dog, i Stedet kom de i Land paa Taasinge, hvor vi var inde efter Mælk. Saa Bregninge Kirke, men desværre havde vi ikke Tid til at komme op i den, da vi skulde lette Kl. 12, hvilket vi ogsaa gjorde og kom til Svendborg Kl. 2. Om Eftermiddagen og Aftenen var der Landlov, samt Besøg af Svendborg Søspejdere.

Tirsdag Middag lettede »Andres« fra Svendborg, trods gentagen Indbydelse til Søspejderfest om Aftenen; men da der blandt Mandskabet var overvejende Stemning for at sejle, var der jo ikke andet at gøre, idet vi jo helst skulde til Sønderborg. Kl. 7½ om Aftenen ankredes der op udfor Lyø Havn paa

Andres.

F
I
R
E

G
L
A
D
E

D
R
E
N
G
EE
F
T
E
R

D
E
P
A
D
V
I
N
D
E
R

Grund af Stille. — Onsdag Morgen Kl. 4 lettede vi Anker og satte Kurs efter Als's Nordspids, som vi rundede Kl. 8 Fm. Efter et langt Kryds gennem det smukke Alssund ankom vi til Sønderborg Kl. 12 Middag.

Eftermiddag og Aften var der Landlov for hele Mandskabet, for at de kunde se Byen. — Torsdag Fmd. Kl. 10 spadserede alle Mand ud til Dybbøl Skanser, Krigergrave og Molle og besaa alt dette, som var meget interessant.

Kl. 3 lettede vi fra Sønderborg, men inden vi var kommet ud af Alssund knækkede vort Fokstæg, saa vi maatte vende tilbage for at reparere. — Fredag Morgen lettede vi igen med stiv Kuling af V. og med Vejle som Maal, men da det saa faldt ind med Regnbyger og haardt Vejr, besluttede vi at gaa ind til Fredericia, hvortil vi ankom Kl. 1. Om Eftermiddagen saa vi paa Voldene og om Aftenen var vi ude at se Byen. Lørdag den 21. Kl. 1 Eftm. lettede vi med haard Kuling af V. og gik Nord om Fyen. Kl. 9 Aften ankrede op ved Slipshavn ved Nyborg, hvorfra vi igen lettede Kl. 3 $\frac{3}{4}$ Søndag Morgen, og gik for en jævn Kuling af V. Syd om Sjælland og naaede Stege Kl. 11 Fmd., hvor hele Mandskabet blev afmonstret og skiltes med Haabet om en mindst lige saa god Langtur 1924.

B. D.

Søspejderdivisionen.

Formand for Divisionsraadet:
Kaptajn K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80,
Kjøbenhavn V. Tlf. Vester 3356.
Divisionschef
Sølojtnant K. Dahl, Drejegade 24, Kø-
benhavn Str. Tlf. Strand 990 x.

PETER LIPS HUS

VED VINTERTID

Til Tropsførerne!

Da det ofte hænder, at Maanedsrapporterne fra de forskellige Troppe Landet over udebliver, maa jeg henstille til d'Herrer Tropsførere at indsende disse mere regelmæssigt, b. a. ogsaa af Hensyn til, at det var ønskeligt at faa Uddrag af Rapporterne med i »Søspejdersiden« i »Spejdernes Magasin«. Ligeledes bør Troppene ogsaa selv indsende Artikler, Meddelelser og lignende til Bladet.

Divisionschefen.

I. Københavns Trop.

3 af Maanedens Søndage er der afholdt Tropsmøder paa Orlogsværftet med Gymnastik og Patruljearbejde. Hver Onsdag og Fredag Aften er der Patruljemøder i Tropslokalet. Der trænes til II Kl. Proven og undervises i Søndagsmandskab og Internationale Regler.

Den 5. Februar afholdt Troppen Stifelsesfest i »Nimbs Selskabslokaler«.

O. Schou Christensen,
Tropsfører. Grenaaegade 3, Ø.

2. Københavns Trop.

Moderne i den kommende Maaned forbliver som i Marts. Kommandoen paa »Gry« hejses antagelig Søndag d. 3. Maj.

A. Eriksen,
Tropsfører. Vævergade 1, II. N.

ET RIM

En rigtig Spejder med
godt Humør
IRMA Margarine paa
Maden smør.

Kolding Musikhandel

Torvet — Telefon 277

Signalhorn, Trommer,
Fløjter o.s.v. for Spejdere

Guldfisk

sunde, røde fra 50 Øre. Stærke Koldt-
vandsfisk 35 Øre. — Ca. 25 Arter Tro-
pefisk. — Billige Akvarier. — Man-
ge Trope- og Kanarifugle. — Rum-
melige Bure 3 Kr. 50 Øre. — Alt
til Fugle- og Fiskepleje
Willumsens Fugle og Akvariehus
Østerfarimagsgade 45. — Telefon Øbro 2550.
Forespørgsler — Svarporto.

Radio-Apparater

af vort anerkendte Fabrikat sælges
til solide Købere paa Ratebetaling.
Fineste Anbefalinger. Yderste Garanti

Nordisk Installations Kom.

Holmens Kanal 24.

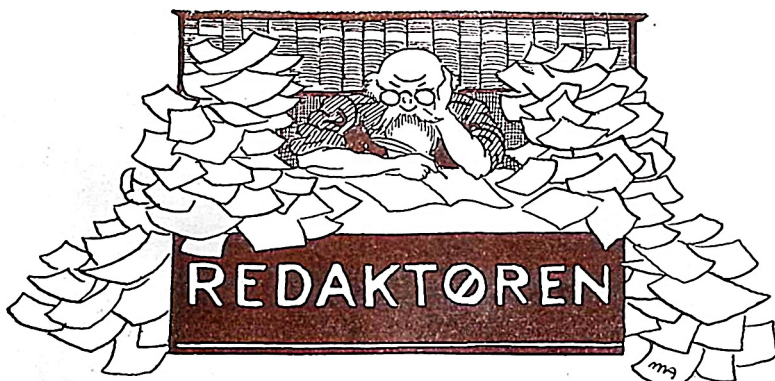
Telefon C. 12410 — København K.

Billigste Ladestationer f. Akkumulatorer

Cloëttas**Chocolade**

faas overalt

Fineste dansk Fabrikat

NÆRUM KOSTSKOLE, NÆRUM.

Kære Spejdere!

Kan vi ikke til næste Nummer faa
en rigtig kvik og munter Spejdersang?
Den maa gerne være skrevet til en
kendt Melodi. Indsend den til Redak-
tionen. Vi præmierer den bedst!

Spm.:

Hvordan laver man Hektografblæk?

Svar:

Det bedste Hektografblæk og det, der
giver de fleste Aftryk, er det violette,
og det fremstilles saaledes: 3 g Methyl-
violet kommes i en lille 40 g's Flaske
og paahældes 3 g Vinsprit og 27 g de-
stilleret Vand. Flasken tilproppes og
sættes i en Kasserolle med lidt Vand,
der efterhaanden opvarmes over Gas-
sen. Flasken tages hyppigt op og ry-
stes. Naar alt er opløst, er Blækket
færdigt. For at gøre Tropsbladet (?)
festligere, kan man kolorere Tegnin-
gerne deri, og det sker ved at anvende
rødt, grønt eller blaåt Blæk, der frem-
stilles paa samme Maade som ovenfor,
men af andre Stoffer: (rødt) 5 g Eosin,
18 g dest. Vand, 2 g Glycerin, (grønt)
5 g Anilinrødt, 20 g dest Vand, 3 g
Vinaand, 1 g Glycerin, 10 Dr. Eddike-
syre og (blaåt) 2½ g Resorcinblaåt, 18
g dest. Vand, 3 g Vinaand, 1 g Glyce-
rin, 10 Dr. Eddikesyre. Bestanddelene
faas paa Apoteket. Bj.

Spm.:

Kære Redaktør!

Hvordan laver man en Kajak?
Venligst X.

Svar:

For at bygge en Kajak maa man
først og fremmest have en Tegning.

Svenskeren Sven Torell har lavet de
bedste Tegninger til Kajakkere, de saa-
kaldte Altona og Nowa Kajakker.

Har man først en Tegning, kan man
sende den til en Maskinsnedker; denne
vil skære Tværribberne ud. NB. Det
kan ikke betale sig at gøre det selv,
da det skal gøres meget nøjagtigt.

Det første, man skal gøre, naar man
har alle Tværribberne, er at lave en
Bedding. En Bedding er en Planke
4 × 1", som er skaaret i samme Kurve
som Kølen paa Kajakken. Kajakkens
Kol fastgøres nu paa Beddingen, og
sørg for, at den i alle Maader er ret!
NB. Alle Dimensioner paa Træet staar
paa Tegningen.

Inderstævnen fastgøres nu paa Kølen
og man begynder at sætte Tværribber-
ne paa, passer at de i alle Maader kom-
mer vinkelret paa Kølen.

Man har nu Begyndelsen til det saa-
kaldte Skelet. De to svære Sideribber
paasættes nu, en Skruer i hver Tvær-
ribbe og to i Stævnen. Alle Længde-
ribberne skrues nu paa med lige stort

KONDITOR

HENNING KLENZ — TORVEGADE 32 — AMAGER 4423

De bedste Kager, Chocolader og Desserter

BRINGER OVERALT I BYEN

Mellemrum. Man har nu Kajakkens egentlige Skelet. Man sorger for — som vist paa Tegningen — at skære Hul til Kockpitet.

Skelettet kan nu tages af Beddingen. Kajakken skal derpaa betrækkes; der- til bruges helst Ravndug Lærred.

Det bedste er at begynde at betrække Bunden; man giver Lærredet nogle Stifter i Kølen, dernæst strammer man ned mod Siderne og sommer det med 2 cm Mellemrum; Stifterne kan nu tages op af Kølen. Dækket betrækkes paa samme Maade.

Baaden skal nu have Fernis, og naar det er tørt, giver man det Maling to Gange; første Gang tyndt og sorger for, at det bliver stroget godt ud.

Tillbage er der nu at sætte Yderstævne, Kockpите og Sidelister paa.

H. N.

Spm.:

Vil du være saa venlig at besvare følgende:

1) Hvorledes laver jeg et Herbarium, og

2) Hvorledes laver man pønest den Seddel, hvorpaa der staar Navn, Familie, Findested og Dato?

3) Behøver der at være Brædder med lange Bolte paa, er det Plantepressere de hedder? Hvor store skal de være?

Paa Forhaand Tak.

A. O.

Svar:

1) Naar du har samlet Planterne, presser du dem mellem Plantepresse-papir. Derefter luftes de, for at de ikke skal raadne. Atter presses de, til de er tørre. Du kan da fæstne Planterne paa Tegnepapir, som du senere kan hæfte sammen til en »Ringbøg«.

2) En saadan kan du købe hos Boghandleren, hvis du ikke selv har kunstneriske Evner og kan tegne en.

3) Du behøver ikke at bruge Plante-pressere, selv om det er det bedste. Salmonsens Konversationsleksikon, Mursten og andre tunge Ting kan ogsaa anvendes.

Spm.:

Kære Redaktør!

Vær venlig og elskværdig, sig mig hvilke løse Dele jeg skal købe, for at bygge et Lommeradioapparat for Eks. 20 X 20 cm. og 2 cm. Højde.

Hvor langt kan jeg høre med spiral-formet Stueantenne paa samme Apparat.

Ærbødigt

Radiodillen.

Svar:

Et Apparat af den angivne Størrelse kan jo ikke kaldes noget Lommeapparat.

En passende Størrelse for et Lommeapparat kan være ca. 10 X 10 cm.

Det er ikke let at sige hvilke Dele, der skal bruges til et saadant Apparat, da det kan laves paa flere Maader. Men dersom man vil indrette Apparatet for Honeycombspoler, skal man bruge følgende Dele: 1 Stk. Krystaldetektor, en Ebonitplade passende til Æsken, 2 Spoleben, 2 Klemskruer, 2 Telefonbøsninger og en Blokkondensator (3000 cm.).

Dersom man ikke bor for langt fra Afsenderstationen, kan man med et saadant Apparat høre Ryvängen, Yorks Passage og Lyngby.

Det vil sikkert blive vanskeligt at opnaa noget godt Resultat med Stueantenne.

Svar:

Hvor mange Spejdere er der i Kina?

Spm.:

Ca. 40,000.

Korrespondance.

Hvis nogle af jer har Lyst til at brevveksle og bytte Spejderbilleder med en hollandsk Spejderfører, saa skriv til:

W. M. van Popta,
Parkstraat 53 bis
Utrecht.

Paa Grund af Pladsmangel maa en Del Spm.-besvarelser vente til næste Gang.

J. F. Wied
Banegaardsgade, Aarhus.
Telf. 851.
Spedition
Assurance - Toldklarering
Specialitet: Flytteomnibusser

Læs
Nord. Spejdersport

Forlang hos Deres Købmand
Regnfrakker fra
Akts. J. R. BÖCK, Hovedvagtsgade 6
København

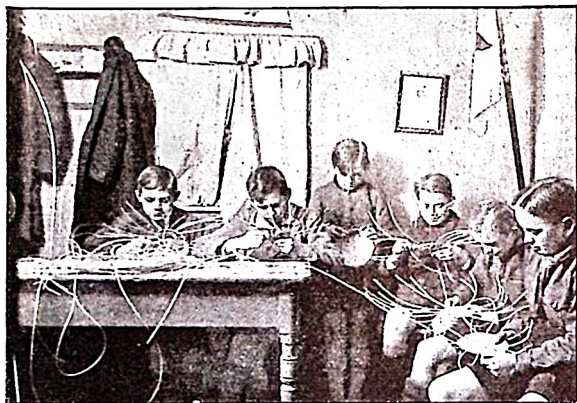
Jægerspris Købmandshandel
Telefon 55.
Provierterier etc. af Spejder-
Lejre i
Jægerspris eller Dyrnæs

Alt Aluminiumsudstyr
til Spejdere: Kogegrej, Drikke-
bægere, Sæbeutier m. m.
bedst og billigst
Specialforretningen
Hjørnet af Munkeg. og Klosterg.
NB. Udenbys Ordre
ekspederes omg.
Aarhus

Spejdere! Benyt
Frederiksens Vaskeri,
Smedegade 84, Horsens - Tlf. 1459

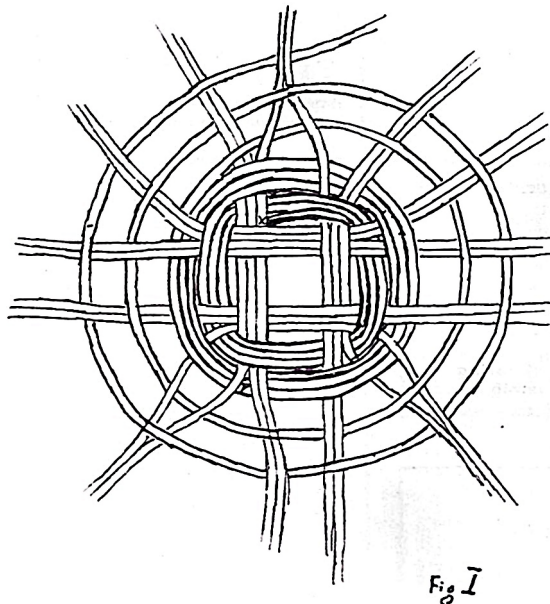
Praktiske og holdbare Telte.
Kombinerede Telte.
Tagtelte til at dele danner 2
Spejdetelte.
Praktiske og holdbare.
Kom og se mange Typer Telte opstillede i
Cort Adellersgade 8.
H. HALMØE
København K. - Tlf. Byen 6762.

OM KURVEFLETNING — AF PASTOR F. LERCHE

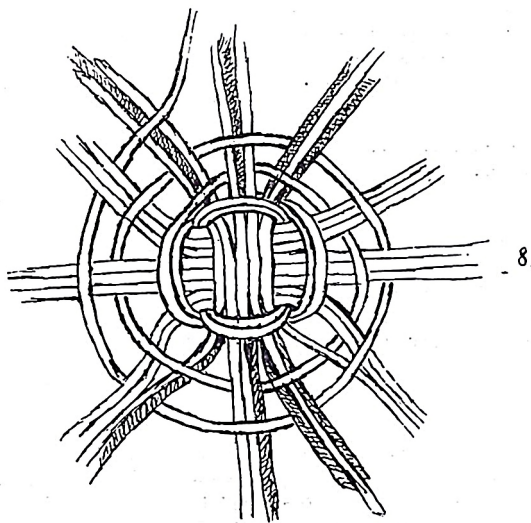
Et husflidsarbejde, som en spejder med udbytte kan tage fat paa, er kurvefletning. Det ser pænt ud, er nemt at sælge og ikke særlig svært at lave. Det nemmeste materiale at arbejde med er peltyrør, en slags tyndt spanskrør. $\frac{1}{2}$ kg $1\frac{3}{4}$ mm tykt koster 4,90 (faas hos N. Ørholm, Borgergade 25). Der kan laves en hel del af $\frac{1}{2}$ kg.

Træk rørene ud af bundtet, rul dem i ringe og læg dem 5—10 min. i vand. Først skærer man saa stavene, om man vil skelettet i kurven. Man kan bruge samme tykkelse rør, som man vil flette med, da skal stavene ligge to og to sammen, eller rør, der er tykkere, f. eks. $2\frac{1}{2}$ mm, da bruger man enkelte stave og derfor lidt færre i antal. Skær f. eks. 17 stykker af 70 cm, 13 hvis det er $2\frac{1}{2}$ mm. Husk altid ulige tal, hvor der skal flettes.

De kan lægges som i Fig. I, 3 bundter med 3 i hvert, et med 4. Bundtet løber som Tegningen viser først over, saa under de modgaende bundter. Nu begynder man at flette ved at lægge røret nedenunder et bundt stave, dér, hvor de stave, det løber langsmed, ligger ovenpaa. Saaledes fortsættes tre gange rundt, man undlader at gaa under engang og fortsætter saaledes: hvor røret før gaar nedenunder gaar det nu ovenover; ogsaa dette skal tre gange rundt. Derpaa deler man det ud i to, senere, om det er $2\frac{1}{2}$ mm, i en, i dette tilfælde skal der dog skræres een stav af for at faa ulige

5 + 4

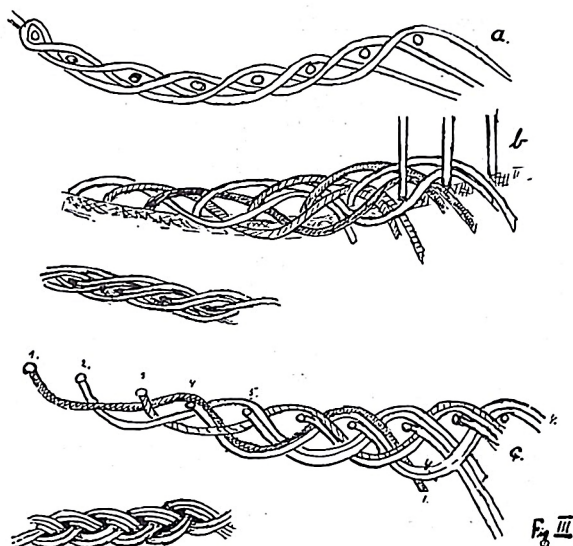

5 øverst. Fig. II
4 under, (de skræverede)

tal. Fig. I er glimrende til flaskebakker eller om man fletter omkring en krukke eller fletter omkring en urtepotte-skaal, saa det bliver til askebæger. Skal bunden derimod være tæt, har min ven kurvemageren lært mig at bruge Fig. II.

Her er 17 stave $1\frac{3}{4}$ mm. Tag først 8. Læg ovenpaa disse 5 og besnor dem med 2—3 omgange. Læg saa nedenunder de 8 4 stave, før røret, der flettes med, nedenunder de 4, op over de 8 og saaledes 2—3 omgange, ganske som ved de 5 stave. Nu er der 34 stave, der skilles som vist paa tegningen i 10 bundter med 3, et med 4 stave i bundtet. Nu fletter man løs. Slipper røret op, lægger man et nyt et bundt stave tilbage og gaar videre. Er bunden ved at blive oval presser man den lidt i den side, den vokser for stærkt. Hvis bunden buer opad, er det, fordi der er trukket for meget i røret.

Lidt inden man vil til at flette opad, deles bundterne, saa der kommer 2 stave i hvert. Dyp nu det hele i vand og begynd at stramme til i røret, der flettes med, samtidig med

at stavene bøjes opad. Saaledes vokser kurven opad. Paa paa, den bliver lige.

Afslutning kan laves ved, at man bøjer en stav forbi den nærmeste og stikker den ned langs den næste stav, saa den danner en bue.

Eller som Fig. III b og c viser.

Saafermt der er to stave sammen, maa disse først deles som Fig. III a viser ved, at man fletter 2 stykker rør ind mellem dem. Det gaar foran to stave bag ved en og frem. Røret skal være $1\frac{1}{2}$ gang omkredsen af kurven.

b. Tag en stav, læg den bag de to næste stave og frem; gør det samme med stav 2 og 3. Tag nu stav 1 og før den foran to og bagom en og frem. Stav 4 lægges bagom to og frem, hvor stav 1 ender. Fortsæt med stav 2, stav 5 lægges som stav 4, o. s. v. Til sidst skal man tænke sig om og spørge sig selv, hvor de sidste stave hører hjemme. Stumperne klippes af.

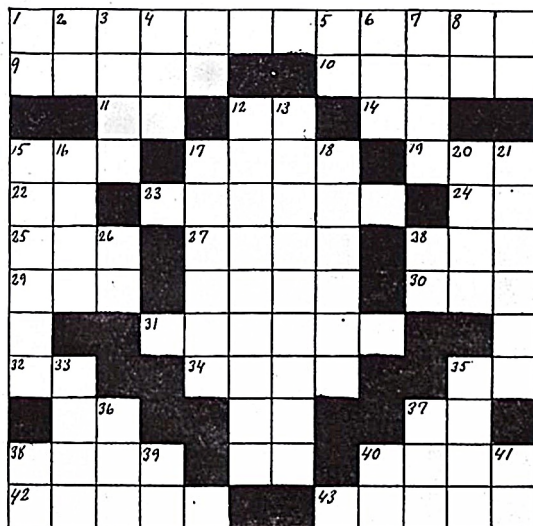
c. Læg tre stave ned. Flet nr. 1 over 2 og under 3, bag om 4 og frem. Nr. 2 flettes ligeledes over 3, under 4, bag om 5. Nu lægges 4 ned langs 1. Man fortsætter med 3. Næste gang følges 1 og 4 over 5 under 6 og bag om 7 og frem; her standser 1. Resten gaar nu af sig selv.

Fritz Lerche.

Spejdernes Magasins „Paa Kryds og tværs“

Lodret.

1. Udsagnsord.
2. Græsk Bogstav.
3. En Have.
4. En Person.
5. Høstredskab.
6. Drengenavn.
7. Luftstrømning.
8. Træ.
12. Hule i Ryggen.
13. Ophører ikke.
15. Almindeligt Familienavn.
16. Tysker.
17. Ved fremmed Kyst.
18. Nogle, som ikke kan være bedre.
20. Skældsord.
21. Sorte Spejdere.
26. En Drik.
28. Overnaturlig Skønhed.
33. Blomst.
36. Husdyr.
35. Hvad man maa gøre ved en Træstamme for at faa den ind i Kakkelloven.
37. Ø.
38. Meget ung Kylling.

39. Høstredskab.
40. Forholdsord.
41. Udsagnsord.

Vandret.

1. Kendes af enhver Spejder.
9. Gammel dansk Grænse.
10. Meget længe.
11. Træ.
14. Kendeord.
15. Den lille Pige.
19. Danmark.
22. Fra Heden.
23. Gøre større.
24. Udsagnsord.
25. En Tid af Døgn.
27. More sig.
29. En Slags Iskrydstaller.
30. Uden Selskab.
31. Opgiv.
32. Plads i en Rækkefølge.
34. Levede ikke længer.
35. Udsagnsord.
37. Udbrud.
38. Skældsord.
40. Endnu ikke Spejdere.
42. Flere af dem i 36 lodret.
43. Udvælger.

Løsningen indsendes til Redaktionen (Nærum Kostskole, Nærum) inden den 15. April.

3 Præmier!!

Fra Divisionerne.

Indsend
små, korte
Meddelelser
om Troppens
Liv
til Redaktionen
Nærum Kostskole
Nærum.

SE HER!

Indsend 3—4 Linier om Troppens Liv inden 10. April.

Roskilde Trop.

Patruljerne arbejder støt og energisk. Træning til Troppens aarlige Trops-turnering i Paasken.

Køge Kolonne

afholdt 1. Marts Spejderfest med Dilettantkomedie og anden Spejderoptræden. Troppen arbejder sammen med Skolen ved den fortløbende Patuljekonkurrence.

Næstved

melder om Fremgang. Afholdt i Februar Spejderfest med Dilettantkomedie. Mund- og Klovsygen har lagt Hindringer i Vejen for Tropsturene, men man afholder hver Uge Tropsmøder foruden Patuljemøderne.

Vordingborg

er ogsaa i Fremgang, og man har begyndt at tænke stærkt paa Lejrene. Roverne f. Eks. en Tur til Sverige. Har allerede udarbejdet og indsendt en Plan, som alle Divisionens Troppe skal udarbejde, over Lejrpladserne i Oplandet.

En kæk Daad.

Spejder i 5. Odense Trops 3. Patulje, Haakon Jensen, født den 1. Februar 1911, var i Tidsrummet mellem 10. og 23. Juli 1924 paa Sommerferie i Aborre, ca. 3 km n. f. Assens. En af Dagene var han, der ikke kunde svømme, ude at sejle i en Pram, og samtidig saa han en Del Karle og nogle Drengene, der skulde ud at svømme; de sprang i Vandet fra en Pram paa et Sted, hvor de ikke kunde bunde, og svømmede derfra i Land.

En af Drengene ved Navn Orla, ca. 12 Aar gammel og paa Ferie hos en Gaardejer eller Proprietær J. Jensen Hesseldal i Aborre, sprang ikke ud sammen med de andre: han stod ligesom og betænkte sig, og først da de andre var et godt Stykke inde mod Land, sprang han ud. Haakon (Spejderen) vidste, at Orla ikke kunde bunde og holdt derfor Øje med ham.

Orla svømmede et Stykke, men plud-

selig raabte han til Haakon: »Kom! — Haakon, der stod i Agterenden af sin Pram med den ene Aare (den anden laa paa Toften) og ragede ca. 1 Al. ud over Forenden) roede straks hen mod Stedet, og da han naaede derhen, greb Orla fat i den Aare, der ragede udenfor Prammen og sank derefter ned, idet han trak Aaren med. Haakon kunde ikke standse straks, men faa Sekunder efter, da han var paa Vej tilbage, kom Aaren alene op. Haakon var nu naaet til Stedet, og da Drengen Orla et Øjeblik efter kom op, greb Haakon fat i ham, og han slap ikke sit Tag, for den til det yderste udmattede Orla laa velforvaret i Prammen, hvorefter Haakon bragte ham til Land.

Præsto

har oprettet Røvertrop og Ulveflokk, som vokser godt. 2. Præsto Trop oprettet under Lærer Hansen, Baarse. Kolonnen havde 1. Marts Parade for Divisionschefen foran det nyhvervede Trophus.

Sydsjællands Division.

Divisionsturneringen afholdes i Aar i Pinsen ved Præsto.

Divisionens gamle Spejdere, som nu er i København, er samlet i S. D. Rovertrup.

Faxe Ladeplads Trop

har afholdt nogle Skattejagter, tilrettelagt af Jens Hvass, og skal rigtig til at tage fat. Faxe Trop mangler for Tiden Forer.

Karise Skoletrop

har haft Agitationsforedrag med Lysbilleder om Jamboreen af Jens Hvass.

Store Hedinge Trop

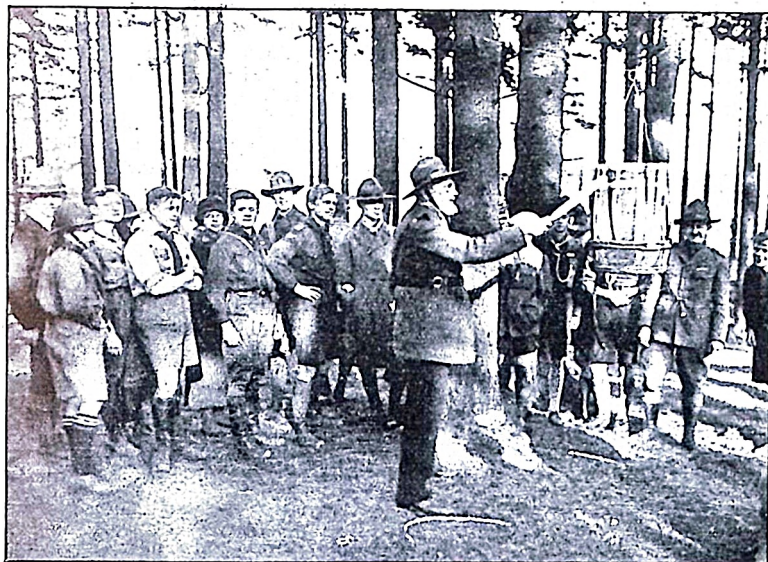
arbejder roligt med små Konkurrence mellem Patuljerne, men skal forøvrigt til rigtig at have Gang i det.

„Jens Bangs Trop“

i Aalborg har i den forløbne Maaned lidt haardt i det med Træningen til den kommende Foraarsturnering i Aalborg i Paaskedagene. Ved Troppens sidste Møde den 12. Marts holdt Bank-

Haakon Jensen.

I Fastelavnsferien var Sorotroppen inviteret til København af »Gjængerne«. Vi bringer her et Billede af Lektor Lauritzen, der slaar Katten af Tønden

direktør Jørgensen et udmærket Foredrag om Aalborg Bys Historie. Medlemmer af Tropsraadet samt Divisionschefen var til Stede. — Troppen tæller pr. 1. Marts 60 Spejdere, fordelt i 6 Patruljer.

I. Nyboder Trop.

1. Nyboder Trop blev stiftet d. 13. September 1923 af en Patrulje paa 6 Nyboderdrengene i 5. Bytrop. Troppen voksede snart til 14; deltog i Spejderudstillingen i B. T. Centralen, afholdt week-end-Lejre, Paaskelejr og Pinskelejr, havde 9 Spejdere i en 12 Dages Sommerlejr paa Fyn, og 9 Spejdere med i Jamboreelejren.

Paa Troppens 1 Aars Fødselsdag, der fejredes i Lejr, blev Tropsstanderen indviet. Efter Jamboreen voksede Troppen stærkt; blev Nr. 2 i Københavns Divisions Natterænøb og Nr. 3 i Divisionens »Kend din By« Øvelse. I November 1924 startedes 1. Nyboder Flok. Resultatet af Træning til Vandrepalader: 20 Spejdere har 45 km Pladen, 8 har 60 km Pladen og 3 har 70 km Pladen; (tilsammen 1590 km, eller fra København til Neapel). I Januar, Februar, Marts afholdtes en Patruljekonkurrence. Planerne for Sommeren er en kombineret Vandre- og Standlejr i Sverige for hele Troppen, og derefter

en Cykeltur tværs over Skotland for en Del af Troppens ældste Spejdere.

1. Nyboder tæller nu 37 Spejdere og 12 Ulveunger.

I. Absalon Trop

(I. Københavns Division)

afholder Tropsfest med Bal i Nimbs Selskabslokaler Onsdag d. 8. April med Spejderunderholdning, Jazz-band o. m. a.

I I. Hundslund Trop

har vi Vinteren igennem arbejdet paa I Kl. Proven. Vore Tropsture former sig som spændende Øvelser. Den sidste, hvor det drejede sig om at finde et Guldleje efter højst mangelfulde og »mystiske« Oplysninger i nogle gamle Guldgraverdagbogsoptegnelser, vil sent blive glemt.

4. Vesterbro.

1. Jan. 1924 18 Spejdere. — 1. Febr. ny Forer: Even Ibsen. — 25. Marts Fest paa »Gimle«. — Paaskelejr paa »Spanager«. — Jamboree: 13 Dommerassistenter, en Fætter, en Dommer. — 3. Okt. Landskrona (34 Sp.). — Julegood-turn: Legetøj til Spanager (Bornehjem). — 1. Marts 1925 Styrke: 35 Ulve + 53 Spejdere + 12 Rover = 100 Mand.

I. Faaborg Trop

havde d. 8. Februar et stort Ptr.-Forhindringsløb; paabegyndt 1 ugentlig Gymnastiktime, og assisteret Faaborg Lawn-Tennisklub.

Faaborg Rovers Trop.

Dommere ved Ptr.-Forhindringsløbet; Leder ved Gymnastikken. Paabegyndt Brandmandskursus ved Brandinspektøren.

4. Absalon Trop og Flok.

I. Københavns Division.

4. Absalon Trop blev startet den 1. Marts 1924. Troppen har Lokale Ole Suhrsgade 20 Kæld., og tæller nu 28 Spejdere, som træner til 2. Klasses Proven og Foraarsturneringen. Flokken blev startet 1. September 1924 og tæller nu 20 raske Ulve. Troppen og Flokken afholdt Spejderfest den 28. Febr. Overskudet fra Festen bruges til Lejrudstyr.

I. Fredericia Trop.

Troppen afholdt Tropstur Søndag d. 15. Februar. Terrænovelse. Søndag d. 22. Fastelavnsfest, hvor Ulveungerne deltog. Der sloges Katten af Tønden, derefter Kaffe med Boller. Kattekongen blev en Ulveunge. Samme Dag deltog 3 Forere i Lillebæltskolonnens Førermøde i Kolding, hvor der blev lagt Program for Foraarsturneringen, der skal afholdes i Fredericia den 18.—19. April. Patruljerne har afholdt Moder hver Uge.

I. Maribo Trop.

har i Februar faaet tildelt Standerbaand for Deltagelse i Jamboreen, 15 Spejdere har taget 40 km Pladen, opkrævet passivt Medlemskontingent 186 Kr. — Hver Onsdag Aften holdes Patruljeførerskole.

To Hunde.

Indsendt af E. Lütchen-Lehn.

Efter Indbydelse fra 1. Nakskov Trop deltog Troppen i dennes Bazar med 15 Mand.

2. Absalon Trop.

Vi har nu faaet vort eget Tropsblad. Det hedder *Absalon* og redigeres af Patruljeførerne i Troppen.

Dronning Margrether Trop (Jyderup) melder:

Troppen bestaar af 20 Spejdere med *Arnold Thomsen* som Tropsfører, og en Ulveflokk paa 13 raske Drengene med *Hans Olsen* som Flokfører. Troppen fejrede sin 3-aarige Fødselsdag d. 26. Febr. ved en lille Festlighed. Baade Troppen og Flokken arbejder ihærdigt og er i god Fremgang.

I. Nærum.

Omgivet af Nordsjællands herlige Jægersborg Dyrehave, Geels Skov og Rude-skov findes 1. Nærum Trop, som bestaar af 23 raske Drengene og 10 lige saa raske Ulveunger. Tropsfører Andersen leder Skoletroppen, som hver Onsdag efter Kl. 12 og hveranden Søndag har Udflugter. For Øjeblikket trænes der til Konkurrence mod Gjængerne.

Hilsen fra Baden-Powell

XXII FEBRUARY

With
Many Thanks for kind birthday wishes.
We are both getting along nicely!
Of our Baden-Powell Scoutmaster

Flere danske Troppe har modtaget ovenstaaende Hilsen fra Verdens-Spejderchefen.

Vinterpaaklædning.

Efter »Bavnen«: »Mange Spejdere tror, det er »rask« at fryse, og man ser dem alle med »opsmøgede« blaa

Spejdernes

Arme, bare, blaa Knæ og Fingre, der er saa stive og valne, at de ikke kan binde et Knob, stramme en Rem eller holde en Tændstik. Værsgod! Varm Paaklædning, ordentligt Undertøj, Vanter paa; det er hverken »umandigt« eller »tøset«. Den første Betingelse for at faa noget ud af Vinterture er, at man er varm og veltilpas!

Til England.

1. Skive foretager til Sommer en Eng-landstur, der vil vare 14 Dage. Det ventes, at ca. 40 af Troppens 60 Spejdere vil deltage. — Troppens Ulveflokk tæller 40 Drengene.

Jorden rundt.

En 17-aarig portugisisk Spejder, Alexander Guesdes fra Oporto, opholder sig i disse Dage i Danmark paa Fodtur Jorden rundt.

I 1921 forlod Alexander sit Fædreland som en 13-aarig Dreng, og han venter ikke at komme hjem før om to Aar. I Følge »Fyens Stiftstidende« har han foreløbig vandret 50,400 km gennem 15 Lande. Da han har Asien og Amerika igen, har han jo endnu et Stykke Vej tilbage.

En Historie om en lang Næse.

En ældre Kirkeværgen var ved at barbere sig en Søndag før Kirketid, da han med Barberkniven tilføjede sig et lille Snit paa den yderste Spids af Næsen.

Idet han hurtigt kaldte paa sin Kone, spurgte han hende, om hun havde noget Hefteplaster i Huset.

— Du vil finde noget i min Sykurv, sagde hun.

Kirkeværgen fik hurtigt Riften dækket.

Da han hjalp til med Kollekten i Kirken, saa han, at alle smilede, naar han rakte »Bøssen« frem, og nogle af de yngre lo ligefrem.

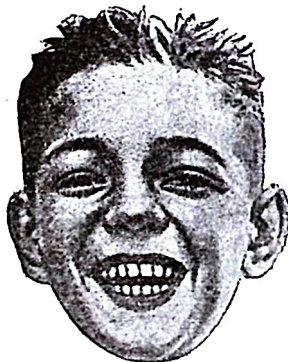
Meget ærgerlig spurgte han en Ven, om der var noget i Vejen med hans Udseende.

— Ja, det skulde jeg mene, der er, var Svaret. Hvad er det, der er paa din Næse?

— Hefteplaster.

— Nej, sagde hans Ven, det er Plakaten fra en Rulle Traad med Indskriften: »Garanteret to Hundrede Meter lang.«

SMIL

Jeg hyler af Grin over

den Spejder, der ikke inden den 15. April indsender Løsning paa »Paa-Kryds-og-tværs-Opgaven« Side 25!!

Følger af sig selv.

En Skræder ude paa Landet havde faaet en ny Lærling. En Dag skulde de ud at sy hos Folk i Omegnen, og Drengen spurgte, om Pressejernet skulde med.

— Ja, svarede Mesteren, det følger af sig selv, min Dreng.

Da de havde naaet deres Bestemmelsessted, spurgte Mesteren:

— Hvor er Pressejernet, Dreng?

— Mester sagde jo, at det fulgte af sig selv.

Nervøs Bordtaler.

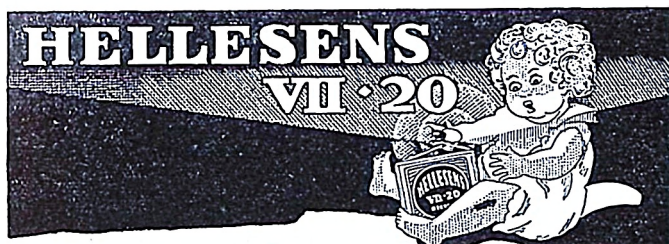
— Mine Herrer! Naar jeg nu beder Dem om at tage Ordet, saa er det for at sige et Par Ord om den Mand, som er forsamlet her i vor Midte. Det er nemlig denne Mands, vores alles, kære Vens, Hr. Carlsens, som sidder dørs, Fødselsdag i Morgen. Jeg tror, her er en Anledning til at bede de Herrer — Alle for en og ens om Alle — i den Anledning med mig at udbringe et Bæger i Dag for Fødselsdagsbarnet i Morgens Skaal. Han leve!

FORLANG

KONSERVES OG SAFTER

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
 • AKTIE- **BR** SELSKAB •
 CLICHÉER • AF • ENHVER ART •
 • FREDERIKSBORGGADE •
 • TELEFON : * 5 * BYEN 7750. •

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

Nørrebros fotografiske Magasin
 Nørrebrogade 30 ARTHUR MEYER Telefon C. 14781
 Kodak, Ernemann, Ica og Goerz Kameraer
 samt største Udvalg af alle fotografiske Artikler

HVORFOR
 vil De ødelægge
 Deres gode Støvler
 med daarlig Skocreme
 naar De kan faa
"NUGGET"
 Skocreme

ENE-FORHANDLERE:
SEIDELIN & STÆRK
 SCT. ANNÆ PLADS 16
 TLF. 14720 & PALÆ 3730

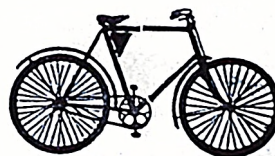
Undervisning i Luth- og Guitarspil

Accompagnement til alle
 Spejdersange læres hurtigt.

MICHALA WEIS BENTZON
 TELEFON ORDRUP 1735

Reserveret

ADLER
 CYCLE A/S

København K. - Sætorvet 1-3.
Cycler, Dæk, Slang, Tilbehør.

Acapahoner - Plader - Talema- Medlemmer af Spejder-
 skinner til Privat- og Lejrbrug. korpset indrømmes **RABAT**

Faaborg-Festen.

Det luftede ganske svagt af Sydost, og Solen havde allerede begyndt at farve Skyerne røde, da Faaborg-Spejderne stod op for at tage mod deres Kammerater fra Assens, Svendborg og Thure. Kl. 9 marcherede alle Spejderne til Odense-Korsvejen, som var Udgangspunktet for den tilrettelagte Terrænovelse, der varede hele Formiddagen. Kort efter — da de forskellige Hold var paa Plads — brød Solen gennem Skydækket og sendte sine varme Stråler over Spejderne, og over det herlige — ja pragtfulde Terræn som Svanninge Bakker, kaldet »de fynske Alper« frembyder. En fin Optakt til en rigtig Spejderdag. Øvelsen, der grundet paa den korte Tid var baade forceret og anstrengende, gik som den skulde. Først maatte vi finde en Mand, der havde faaet et Hugormebid, derefter maatte vi lægge en støttende Forbinding for et Laarbrud. Saa skulde der signaleres, og derpaa skulde vi passere en rivende »Flod«. Selv saa jeg ikke, hvordan dette sidste foregik, men en af d'Hrr. »Rødder« var ved at faa Latterkrampe

af at se paa det, saa det skal sikkert have været en original Maade »Sorte Bjørn« har benyttet sig af. Endelig da Klokken var 10,50, kunde Hovedstyrkerne begynde Angrebet. Der var Liv og Fart over dette Angreb; jeg husker endnu, jeg saa enkelte ældre, ærværdige Gentlemen »frit i Luften svævende«, og mange Spejdere tog en lille privat Flyvetur udover Skrænterne, men hvad gjorde det — vi landede jo let og blødt i Lyngen. Jo, det var anstrængende, og ikke mindst for d'Hrr. »Tropsrødder«, som ivrigt deltog i hele Øvelsen, og morede sig lige saa godt som os. En af d'Hrr. betroede mig bagefter, at han havde tabt 5 Pund, saa sig ikke, at vi mangler Resultater. Imidlertid blev det Middag, og vi skulde se at faa noget i »Skruttene«, da der jo skulde Kræfter til at slaa Katten af Tønden. Der blev ogsaa slaaet til, thi de første 7 Egeknipler splintredes lidt at man kunde se at Tønden havde lidt nogen Molest, men vi fik den dog slaaet i Stykker til sidst. Katten kom ud, og »Kongen« kom i Guldstol. Saa fortsatte vi til Kinopalæet for at se Jambireefilmen, og den var virkelig glimrende.

Det, der mest imponerede os, var vel nok Amerikanernes Indmarsch, og saa Danskernes med de mange Dannebrogss-faner — intet Under at Bifaldet brød los. Kl. 4 havde vi Parade paa Bane-gaardspladsen, og her førte vi Fanen til Flojen. Som Afslutning paa Dagen: knippelfint Spejderbal i Borgerforenin-gen. Kl. 11. Finis.

City Radio

Kompagnistræde 32

København B. — Telf. 13680.

Krystalmodtagere Kr. 25—

2 Lamper u. Tilbehør - 100—

Inklusive komplet — - 202—
(Antenne ekstra).

Til Selvbyggere.

Samtlige Dele til dette Apparat leveret med boret Ebonitplade og let forstaaelig Arbejdsplan

Kr. 65,00.

Dette Apparat er absolut tilstrækkeligt til de fleste europæiske Stationer. Det er udstyret med fineste Præcisions-kondensatorer samt det bedste Materiale. Leveres med vor yderste Garanti.

Billigste og bedste Indkøbskilde for
Radioapparater og Dele.

**Vor illustrerede Prislister
sendes gratis overalt.**

Køb hos Fagmanden

Alt i færdige Apparater og Tilbehør til de absolut billigste Priser

Forlang Tilbud

1 Lampe Modtager. .	60,00	1 Trins Forstærker . .	32,00
2 " " . .	98,00	2 " " . .	56,00
3 " " . .	125,00	3 " " . .	79,00
Krystalmodtager . . .	28,00	Hovedtelefoner	17,50

Luftnet opsættes overalt

Specialitet: Kraftforstærker til Højttalere

KNUD SCHWENSEN

Radio-Konstruktor

Gammeltoftsgade 4

Radio Ladestation

N. BALLING & SØN

DRONNINGENSGADE 48, BGB.

Telefon : Amager 3132 v

*Opladning og Reparation af
Akkumulatorer af alle Typer.*

Batterierne afhentes, prøves for Syrevægtfylde, oplades og bringes med 1 Dags Varsel.

Radio-Dele en gros.

Specielt fremhæves:

DREJEKONDENSATOR

med og uden Vernièr.

L. L. KAARILL.

Købmagergade 28, 1. Sal, København K. Tlf. Central 6704.

FOTOGRAFI- RAMMER

EMIL L. OLSEN

SKINDERGADE 22

TELEFON BYEN 3192

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostei - Kødretter - Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

D. A. PALUDAN

OPTIK — FOTO ETABL.
anbefaler

Kikkerter, Kompas,
Lupper og Solbriller
samt Vest Pocket og
Brownie Kodak

CLEMENSBRØ
AARHUS
TELEFON 944

== *Køb hos de Averterende!* ==

Spejdere!

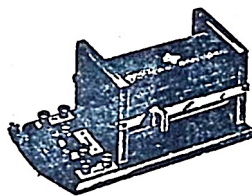
HUSK altid, naar I provianterer,
at købe **ÆGTE HONNING** fra
Københavns største og ældste
Specialfirma:

KØBENHAVNS HONNINGHUS, GRAABRØDRETORV 4

København K. Grundlagt 1829 Telefon 6024

Priser: 6 Pd. 7 Kr., 9 Pd. 10 Kr. inkl. Spande

Sendes overalt i Danmark pr. Postoprævning

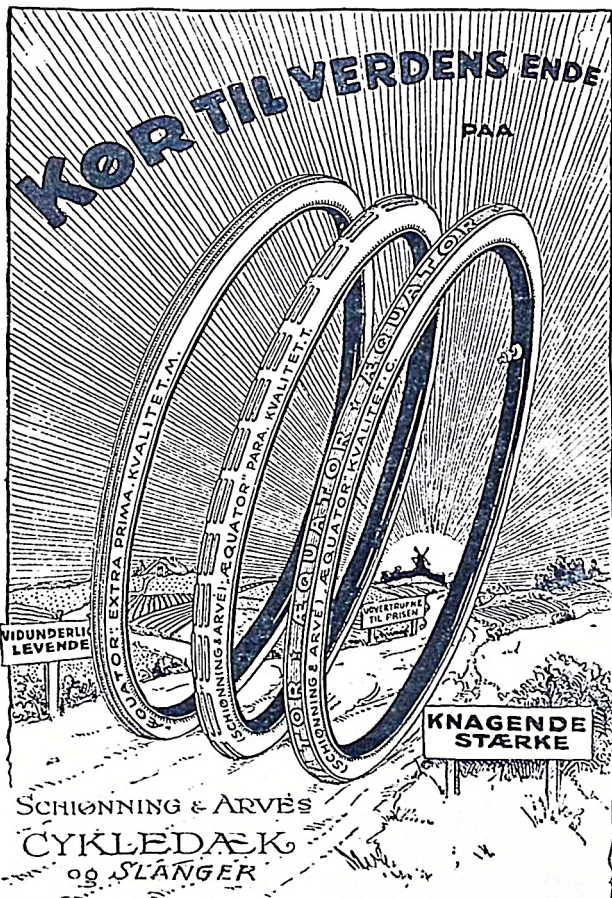
**Radio
Apparater**
og
Dele til Selvbygning

bedst og billigst

A/s F. GOTTLIEB HANSEN

Ny Østergade 11 - København K. - Tlf.: C. 1493, Byen 3256.

Telegr.-Adr.: Gottliebhanzen. — Katalog mod Porto.

Spis

Magdalenemøllens
velsmagende
Brødsorter

Udsalg overalt i Aarhus

Hjemmebageriet & Conditoret

ved Bispetorvet, Aarhus,

bringes i velvillig Erindring.

Marie Christensen.

SPEJDER

STUDIESTRÆDE 30

TELF. 3186 - 11233

DEPOTET

STUDIESTRÆDE 30

KØBENHAVN K.

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

Vandretelte

Vandtætte — lette — solide.

Nr.	Længde	Bredde	Højde	Sidevæg	u/Tilbehør	m/Tilbehør
1	175	150	130	50 cm	45.00	55.50
2	210	150	130	50 cm	49.00	59.50
3	210	170	130	50 cm	53.00	63.50

Tagtelte Army Duck

Længde	Bredde	Højde	Sidevæg	Pris u/Tilbehør	2 Gavlstænger	Bygstang til at Dele	Barduner	Plokke
300	200	185	55	95.00	6.00	7.00	3.50	4.00
280	200	185	55	89.00	6.00	7.00	3.50	4.00
300	200	150	50	86.00	5.00	7.00	3.50	4.00
210	170	130	50	58.00	4.00	6.00	3.00	3.50

Pyramidetelte Army Duck

Grundflade	Højde	Sidevæg	Pris u/Tilbehør	Delelig Stang	Barduner	Plokke
200 × 200	210	50	65.00	6.00	3.00	4.00
230 × 230	210	50	76.00	6.00	3.00	4.00
240 × 240	210	50	77.00	6.00	3.00	4.00
250 × 250	210	50	79.00	6.00	3.00	4.00
260 × 260	210	50	81.00	6.00	3.00	4.00

Tilbehør til Telte

Galv. Jernplokke . . .	0,27 Øre
Aluminiumsplokke . . .	0,35 -
Bardunstrammere . . .	10—12 -
Teltknager	0,35 -

Sejldugsspande . . .	5.50	Flagermuslygter . . .	5.00
Teltposer	5.50	Madrasvaar . . .	3.00
Plokker	1.50	Kogekar 10	
Teltlygter	2.50	Mands 15.00	

Aluminiums Kogekar

2 Kasseroller, Stegepande, Spritapparat, Vindskærm

til 1 Person Kr. 7,50 til 2 à 3 Personer Kr. 9.50

Rejseprimus original Kr. 14.00

